

ЗАКОН
О УПРАВЉАЊУ ОТПАДОМ
("Сл. гласник РС", бр. 111/2013, 106/2015, 2/2018 - одлука УС и 16/2018)

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1

Овим законом уређују се: врсте и класификација отпада, планирање управљања отпадом, субјекти управљања отпадом, одговорности и обавезе у управљању отпадом, организовање управљања отпадом, управљање посебним токовима отпада, поступак издавања дозвола, прекогранично кретање отпада, извјештавање о отпаду и база података, финансирање управљања отпадом, надзор, као и друга питања од значаја за управљање отпадом.

Члан 2

Управљање отпадом је дјелатност од општег интереса, што подразумијева спровођење прописаних мјера за поступање са отпадом у оквиру сакупљања, транспорта, складиштења, третмана и одлагања отпада, укључујући и надзор над тим активностима и бригу о постројењима за управљање отпадом после затварања.

Члан 3

Циљ овог закона је да се обезбиједи и осигурају услови за:

- а) управљање отпадом на начин којим се не угрожава здравље људи и животна средина,
- б) превенцију настајања отпада, посебно развојем чистијих технологија и рационалним коришћењем природних богатстава, као и отклањање опасности од његовог штетног дејства на здравље људи и животну средину,
- в) поновно искоришћавање и рециклажу отпада, издајање секундарних сировина из отпада и коришћење отпада као енергента,
- г) развој поступака и метода за одлагање отпада,
- д) санацију неуређених одлагалишта отпада,
- ђ) праћење стања постојећих и новоформираних одлагалишта отпада и
- е) развијање свијести о управљању отпадом.

Члан 4

Управљање отпадом врши се на начин којим се обезбјеђује најмањи ризик по угрожавање живота и здравља људи и животне средине, контролом и мјерама смањења:

- а) загађења вода, ваздуха и земљишта,
- б) опасности по биљни и животињски свијет,
- в) опасности од настајања удеса, експлозија или пожара,
- г) негативних утицаја на предјеле и природна добра посебних вриједности и
- д) нивоа буке и непријатних мириса.

Члан 5

Одредбе овог закона не примјењују се на:

- а) радиоактивни отпад,
- б) гасове који се емитују у атмосферу,
- в) отпадне воде, осим течног отпада,
- г) муљ из канализационих система и садржај септичких јама, осим муља из постројења за третман муља,
- д) отпад животињског поријекла (лешеве животињског поријекла и њихови дијелови и саставни дијелови животињског тијела који нису намијењени или безбједни за исхрану људи, као и конфискат) из објеката за узгој, држање, клање животиња, као и из објеката за производњу, складиштење и промет производа животињског поријекла, фекалне материје са фарми и друге природне, неопасне супстанце које се користе у пољопривреди,
- ђ) отпад из рударства који настаје истраживањем, ископавањем, прерадом и складиштењем минералних сировина, као и јаловина из рудника и каменолома,
- е) отпад који настаје при тражењу, ископавању, превозу и коначној обради или уништавању минско-експлозивних и других бојних средстава и експлозива и
- ж) сламу и други неопасан пољопривредни или шумски материјал који се налази у природи и користи у пољопривреди, шумарству или за производњу енергије из такве биомасе поступцима или методама које немају штетан утицај на животну средину и не угрожавају здравље људи.

Члан 6

Изрази употријебљени у овом закону имају следеће значење:

а) ADR/RID/ADN су посебни прописи који регулишу транспорт опасних материја, а то су: Европски споразум о међународном друмском превозу опасних материја (ADR), Правилник о међународном превозу опасних материја жељезницом (RID), Европски споразум о међународном превозу опасних материја унутрашњим пловним путевима (ADN) и друго,

б) анаеробна дигестија је процес у којем се биоразградиви материјал разграђује у одсуству кисеоника,

в) биоразградиви отпад је отпад који је погодан за анаеробну или аеробну разградњу, као што су храна, баштенски отпад, папир и картон,

г) власник отпада је произвођач отпада, лице које учествује у промету отпада као посредни држалац отпада или правно или физичко лице које посједује отпад,

д) деконтаминација обухвата све операције које омогућавају поновно коришћење, рециклажу или безбједно одлагање опреме, објеката, материјала или течности контаминираних опасним материјама и може укључити замјену, односно све операције којима се врши замјена опасних материја одговарајућим које садрже одговарајуће мање штетне материје,

ђ) депонија је мјесто за одлагање отпада на површини или испод површине земље гдје се отпад одлаже, а то укључује и: интерна мјеста за одлагање (депонија гдје произвођач одлаже сопствени отпад на мјесту настанка), стална мјеста (више од годину дана) која се користе за привремено складиштење отпада, осим трансфер станица и складиштења отпада прије третмана или поновног искоришћења (период краћи од три године) или складиштења отпада прије одлагања (период краћи од годину дана),

е) дозвола је рјешење које доноси министарство надлежно за просторно уређење, грађевинарство и екологију (у даљем тексту: Министарство) којим се правном или физичком лицу одобрава сакупљање, транспорт, увоз, извоз и транзит, складиштење, третман или одлагање отпада и утврђују услови поступања са отпадом на начин који обезбјеђује најмањи ризик по здравље људи и животну средину,

ж) индустријски отпад је отпад из било које индустрије или са локације на којој се налази индустрија, осим јаловине и пратећих минералних сировина из рудника и каменолома,

з) инертни отпад је отпад који није подложен било којим физичким, хемијским или биолошким промјенама, не раствара се, не сагоријева или на други начин физички или хемијски реагује, није биолошки разградив или не утиче неповољно на друге материје са којима долази у контакт на начин који може да доведе до загађења животне средине или угрози здравље људи,

и) инсинерација (спаљивање) је термички третман отпада у стационарном или мобилном постројењу са искоришћењем енергије произведене сагоријевањем или без искоришћења енергије произведене сагоријевањем чија је примарна улога термички третман отпада, а који обухвата и пиролизу, гасификацију и сагоријевање у плазми,

ј) карактеризација отпада је поступак испитивања којим се утврђују физичко-хемијске, хемијске и биолошке особине и састав отпада, односно одређује да ли отпад садржи или не садржи једну или више опасних карактеристика,

к) класификација отпада је поступак сврставања отпада на једну или више листа отпада које су утврђене посебним прописом, а према његовом поријеклу, саставу и даљој намјени,

л) коинсинерација (суспаљивање) је термички третман отпада у стационарном или мобилном постројењу, чија је примарна улога производња енергије или материјалних производа и који користи отпад као основно или додатно гориво, или у којем се отпад термички третира ради одлагања,

љ) комерцијални отпад је отпад који настаје у предузећима, установама и другим институцијама које се у цјелини или дјелимично баве трговином, услугама, канцеларијским пословима, спортом, рекреацијом или забавом, осим отпада из домаћинства и индустријског отпада,

м) компостирање је третман биоразградивог отпада под дејством микроорганизама, у циљу стварања компоста, у присуству кисеоника и под контролисаним условима,

н) комунални отпад је отпад из домаћинства (кућни отпад), као и други отпад који је због своје природе или састава сличан отпаду из домаћинства,

њ) медицински отпад је отпад који настаје пружањем здравствених услуга и вршењем научних истраживања и експеримената у области медицине (инфективни, патолошки, хемијски, токсични или фармацеутски отпад, као и цитотоксични лијекови, оштри инструменти итд.),

о) мобилно постројење за управљање отпадом је постројење за искоришћење или третман отпада на локацији на којој отпад настаје, које се задржава у временски ограниченом року на једној локацији и које је такве конструкције да није везано за подлогу или објекат и може се премјештати од локације до локације,

п) неопасан отпад је отпад који нема карактеристике опасног отпада,

р) одлагање отпада је било који поступак или метода уколико не постоје могућности регенерације, рециклаже, прераде, директног поновног коришћења или употребе алтернативних извора енергије у складу са D-листом,

с) отпад је свака материја или предмет садржан у листи категорија отпада (Q-листа) који власник одбацује, намјерава или мора да одбаци, у складу са законом,

т) опасан отпад је отпад који по свом поријеклу, саставу или концентрацији опасних материја може проузроковати опасност по животну средину и здравље људи и има најмање једну од опасних карактеристика утврђених посебним прописима, укључујући и амбалажу у коју је опасан отпад био или јесте упакован,

ћ) одговорно лице је свако физичко или правно лице које, у складу са прописима, управља постројењем или га контролише или је овлашћен за доношење економских одлука у области техничког функционисања постројења и на чије име се издаје дозвола за управљање отпадом,

у) подручје за управљање отпадом је просторна цјелина која обухвата више сусједних јединица локалне самоуправе које, у складу са споразумом који закључују те јединице локалне самоуправе, заједнички управљају отпадом у циљу успостављања одрживог система управљања отпадом,

ф) поновно искоришћење отпада је било који поступак или метода којом се обезбјеђује поновно искоришћење отпада у складу са R-листом,

х) посебни токови отпада је кретање отпада (истрошених батерија и акумулатора, отпадног уља, отпадних гума, отпада од електричних и електронских производа, отпадних возила и другог отпада) од мјеста настајања, преко сакупљања, транспорта и третмана, до одлагања на депонију,

ц) постројење за управљање отпадом је стационарна техничка јединица за складиштење, третман или одлагање отпада, која заједно са грађевинским дијелом чини технолошку цјелину,

ч) прекогранично кретање отпада је кретање отпада из једне области под јурисдикцијом једне државе или кроз област која није под јурисдикцијом било које државе, под условом да су најмање двије државе укључене у кретање,

џ) произвођач отпада је привредно друштво, предузеће или друго правно лице, односно предузетник, чијом активношћу настаје отпад и/или чијом активношћу претходног третмана, мијешања или другим поступцима долази до промјене састава или природе отпада,

ш) РСВ су полихлоровани бифенили (РСВ), полихлоровани терфенили (РСТ), монометил-тетрахлородифенилметани, монометил-дихлородифенилметани, монометил-дибромодифенилметани (у даљем тексту: РСВ) или било која смјеса која садржи неку од ових материја у концентрацији већој од 0,005 процентног масеног удјела, а РСВ отпади су отпади, укључујући уређаје, објекте, материјале или течности које садрже, састоје се или су контаминирани РСВ,

аа) рециклажа је поновна прерада отпадних материјала у производном процесу за првобитну или другу намјену, осим у енергетске сврхе,

аб) сакупљање отпада је активност систематског сакупљања, разврставања и/или мијешања отпада ради транспорта,

ав) сакупљач отпада је физичко или правно лице које сакупља отпад,

аг) складиштење отпада је привремено чување отпада на локацији произвођача или власника отпада, као и активност одговорног лица у постројењу опремљеном и регистровано за привремено чување отпада,

ад) трансфер станица је мјесто до којег се отпад допрема и привремено складишти ради раздвајања или претовара прије транспорта на третман или одлагање,

ађ) транспорт отпада је превоз отпада ван постројења који обухвата утовар, превоз (као и претовар) и истовар отпада,

ае) третман отпада обухвата физичке, термичке, хемијске или биолошке процесе (укључујући и разврставање отпада прије третмана), који мијењају карактеристике отпада са циљем смањења запремине или опасних карактеристика, олакшања руковања са отпадом или подстицања рециклаже и укључује поновно искоришћење и рециклажу отпада и

аж) центар за сакупљање је мјесто одређено одлуком општине, града (у даљем тексту: јединица локалне самоуправе), на које грађани доносе углавном кабасте предмете, као што су намјештај и бијела техника, баштенски отпад и материјал погодан за рециклажу.

Члан 7

Управљање отпадом заснива се на слjedeћим начелима:

а) начело избора најпогодније опције за животну средину,

б) начело близине и заједничког приступа управљању отпадом,

в) начело хијерархије управљања отпадом,

г) начело одговорности и

д) начело “загађивач плаћа”.

Члан 8

(1) Избор најпогодније опције за животну средину је систематски и консултативни процес доношења одлука који обухвата заштиту и очување животне средине.

(2) Примјена избора најпогодније опције за животну средину установљава, за дате циљеве и околности, опцију или комбинацију опција која даје највећу добит и најмању штету за животну средину у цјелини, уз прихватљиве трошкове и профитабилност, дугорочно, али и краткорочно.

Члан 9

Начело близине и заједничког приступа управљању отпадом подразумијева:

а) третирање или одлагање отпада што је могуће ближе мјесту његовог настајања, односно у подручју у којем је произведен, да би се у току транспорта отпада избјегле нежељене последице на животну средину,

б) вршење избора локације постројења за третман или одлагање отпада у зависности од локалних услова и околности, врсте отпада, његове запремине, начина транспорта и одлагања, економске оправданости, као и од могућег утицаја на животну средину и

в) заједничко управљање отпадом обезбјеђује се развојем и примјеном заједничких планова заснованих на стратегији управљања отпадом донесеном у складу са овим законом.

Члан 10

Хијерархија управљања отпадом представља редослијед приоритета у пракси управљања отпадом, а то је:

а) превенција стварања отпада и редукција, односно смањење коришћења ресурса и смањење количина и/или опасних карактеристика насталог отпада,

б) поновна употреба, односно поновно коришћење производа за исту или другу намјену,

в) рециклажа, односно третман отпада ради добијања сировине за производњу истог или другог производа,

г) искоришћење, односно коришћење вриједности отпада (компостирање, спаљивање уз искоришћење енергије и др.) и

д) одлагање отпада депоновањем или спаљивање без искоришћавања енергије, ако не постоји друго одговарајуће рјешење.

Члан 11

Начело одговорности подразумијева да:

а) произвођачи, увозници, дистрибутери и продавци производа који утичу на пораст количине отпада одговорни су за отпад који настаје усљед њихових активности,

б) произвођач сноси највећу одговорност јер утиче на састав и особине производа и његове амбалаже и

в) произвођач је обавезан да брине о смањењу настајања отпада, развоју производа који су рециклабилни, развоју тржишта за поновно коришћење и рециклажу својих производа.

Члан 12

Произвођач производа од којег настаје отпад, односно произвођач отпада, претходни власник отпада, односно власник отпада сноси трошкове мјера управљања отпадом, те је финансијски одговоран за спровођење санацијских мјера због штете коју је проузроковао или би могао да је проузрокује отпад.

II - ВРСТЕ И КЛАСИФИКАЦИЈА ОТПАДА

Члан 13

(1) Врсте отпада у смислу овог закона су:

- а) комунални отпад (кућни отпад),
- б) комерцијални отпад и
- в) индустријски отпад.

(2) Отпад из става 1. овог члана, у зависности од опасних карактеристика које утичу на здравље људи и животну средину, може бити:

- а) инертни,
- б) неопасан и
- в) опасан.

Члан 14

(1) Отпад се разврстава према каталогу отпада.

(2) Каталог отпада је збирна листа неопасног и опасног отпада према мјесту настанка, поријеклу и према предвиђеном начину поступања.

(3) Опасан отпад се класификује према поријеклу, карактеристикама и саставу који га чини опасним.

(4) Власник отпада, односно одговорно лице дужно је да класификује отпад на прописан начин, у складу са овим законом.

(5) Ради утврђивања састава и опасних карактеристика отпада, лице из става 4. овог члана дужно је да изврши испитивање опасног отпада, као и отпада који према поријеклу, саставу и карактеристикама може бити опасан отпад.

(6) Министар надлежан за послове заштите животне средине (у даљем тексту: министар) доноси правилник, којим се прописују:

- а) каталог отпада,

- б) листа категорија отпада (Q-листа),
- в) листа категорија опасног отпада према поријеклу и саставу (Y-листа),
- г) листа опасних карактеристика отпада (H-листа),
- д) листа компоненти отпада због којих се отпад сматра опасним (C-листа),
- ђ) граничне вриједности концентрације опасних компоненти у отпаду на основу којих се одређују карактеристике отпада,
- е) листа поступака и метода одлагања и поновног искоришћења отпада (D-листа и R-листа),
- ж) врсте, садржина и образац извјештаја о испитивању отпада,
- з) врсте параметара за одређивање физичко-хемијских особина опасног отпада намијењеног за физичко-хемијски третман,
- и) врсте параметара за испитивање отпада за потребе термичког третмана,
- ј) врсте параметара за испитивање отпада и испитивање елуата намијењеног одлагању и
- к) начин и поступак класификације отпада.

III - ПЛАНИРАЊЕ УПРАВЉАЊА ОТПАДОМ

Члан 15

У циљу планирања управљања отпадом у Републици Српској доносе се сљедећи плански документи:

- а) Стратегија управљања отпадом (у даљем тексту: Стратегија),
- б) Републички план управљања отпадом (у даљем тексту: Републички план),
- в) заједнички план управљања отпадом,
- г) локални план управљања отпадом и
- д) план управљања отпадом у постројењу за које се издаје еколошка дозвола.

Члан 16

(1) Стратегија је основни документ којим се оцјењује стање управљања отпадом, одређују дугорочни циљеви управљања отпадом и обезбјеђују услови за рационално и одрживо управљање отпадом.

(2) Стратегију припрема Министарство у сарадњи са надлежним министарствима и одјељењем надлежним за заштиту животне средине у јединицама локалне самоуправе.

(3) Стратегију доноси Народна скупштина Републике Српске на приједлог Владе Републике Српске (у даљем тексту: Влада) за период од десет година.

(4) Стратегија се објављује у "Службеном гласнику Републике Српске".

Члан 17

Стратегија садржи:

- а) анализу и оцјену стања управљања отпадом;
- б) основне циљеве управљања отпадом:
- в) врсте, количине и поријекло произведеног отпада на подручју Републике Српске (у даљем тексту: Република), те процјену будућих токова отпада;
- г) постојеће системе за управљање отпадом и системе за управљање посебним категоријама отпада;
- д) процјену развоја тока отпада, потребе и начин успостављања нових система;
- ђ) критеријуме за одређивање локација и потребних капацитета, нових објеката и уређаја за управљање отпадом;
- е) опште и техничке захтјеве за грађевине и уређаје за управљање отпадом;
- ж) организацијске аспекте управљања отпадом и распоdjелу одговорности између приватних и јавних субјеката који се баве управљањем отпадом;
- з) изворе и висине финансијских средстава за спровођење свих мјера управљања отпадом;
- и) процјену оправданости употребе економских и других инструмената у управљању отпадом уз несметано функционисање унутрашњег тржишта;
- ј) мјере и смјернице за спровођење Стратегије, које садрже:
 - 1) опште мјере за управљање отпадом,
 - 2) мјере за управљање опасним отпадом,
 - 3) мјере за управљање посебним категоријама отпада,
 - 4) опште смјернице за управљање отпадом и методе за управљање отпадом, или смјернице за отпад који представља посебне проблеме у управљању отпадом,

- 5) смјернице за управљање отпадом и збрињавање отпада у складу с начелима заштите животне средине и начелима управљања отпадом,
- б) смјернице за постизање циљева управљања отпадом,
- 7) техничке и економске инструменте за управљање опасним отпадом,
- 8) финансирање мјера за успостављање система управљања отпадом,
- 9) мјере потребне за спровођење кампање за подизање свијести јавности и
- к) начин и рокове извршења Стратегије.

Члан 18

(1) Републички план је документ којим се одређује и усмјерава управљање отпадом на основу анализе постојећег стања и циљева управљања отпадом утврђених Стратегијом.

(2) Републички план садржи:

- а) анализу и оцјену постојећег стања управљања отпадом,
- б) основне циљеве управљања отпадом,
- в) програм превенције настанка отпада,
- г) очекиване врсте, количине и поријекло отпада који ће бити произведен на територији Републике Српске (у даљем тексту: Република), увезен или извезен, укључујући и процјену стања посебних токова отпада на основу количина производа стављених на тржиште Републике,
- д) процјену потребе за новим системом сакупљања отпада, додатном инфраструктуром постројења за управљање отпадом у складу са начелом близине и заједничког приступа управљању отпадом, као и затварањем постојећих постројења за управљање отпадом,
- ђ) организацију управљања отпадом са приједлогом рјешења за подручја у којима није успостављен систем управљања отпадом,
- е) организацију управљања посебним токовима отпада,
- ж) мјере за подизање свијести код јавности,
- з) могућност сарадње између двију и више јединица локалне самоуправе,
- и) распоред будућих локација центара за управљање отпадом, претоварних станица, постројења за термички третман отпада, депонија опасног и неопасног отпада,

- ј) план за смањење количине биоразградивог отпада који се одлаже на депоније,
 - к) процјену економских и других инструмената у рјешавању различитих проблема који су у вези са отпадом, узимајући у обзир потребу да се одржи несметано функционисање унутрашњег тржишта,
 - л) организационе аспекте управљања отпадом, укључујући опис расподеле одговорности између јавних и приватних субјеката који се баве управљањем отпадом,
 - љ) начине, процјену финансијских средстава и рокове извршења Републичког плана и
 - м) друге мјере и циљеве значајне за управљање отпадом.
- (3) Републички план припрема Министарство у сарадњи са јединицама локалне самоуправе.
- (4) Републички план доноси Влада за период од десет година и по потреби ревидира.
- (5) Републички план објављује се на интернет страници Министарства.
- (6) Извјештај о спровођењу Републичког плана припрема Министарство и подноси Влади на усвајање сваке три године.

Члан 18а

- (1) Програм превенције настанка отпада из члана 18. став 2. тачка в) овог закона садржи:
- а) циљеве и мјере спречавања настанка отпада којима се постиже заштита животне средине, не реметећи привредни раст,
 - б) опис постојећих мјера спречавања настанка отпада и
 - в) оцјену ефикасности мјера за спречавање настанка отпада.
- (2) Програм из става 1. овог члана садржи квалитативна и квантитативна мјерила која се користе с циљем праћења и процјене напретка постигнутих примјеном утврђених мјера, и то:
- а) мјере које могу утицати на услове који се односе на производњу отпада, а које укључују:
 - 1) планирање или друге економске инструменте којима се подстиче одржива употреба сировина и ресурса,
 - 2) унапређивање истраживања и развоја чистих технологија и производа, као и употреба резултата таквог истраживања и развоја,

3) развој ефикасних показатеља притиска на животну средину повезаних са производњом отпада с циљем доприноса спречавању настанка отпада, на републичком нивоу и на нивоу јединица локалне самоуправе;

б) мјере које могу утицати на дизајн, производњу и дистрибуцију, а укључују:

1) промовисање еко-дизајна,

2) пружање информација о техникама спречавања настанка отпада с циљем једноставније примјене најбољих расположивих техника у индустрији,

3) обука надлежних органа у вези са утврђивањем мјера за спречавање настанка отпада приликом издавања дозвола,

4) организовање кампања за подизање свијести јавности с циљем спречавања настанка отпада,

5) промовисање провјерених система за заштиту животне средине, укључујући EMAS и BAS EN ISO 14001;

в) мјере које могу утицати на потрошњу и употребу, а укључују:

1) економске инструменте за одговорније понашање потрошача према животној средини у смислу куповине производа са што мање амбалаже,

2) организовање кампања за подизање свијести јавности у вези са мјерама које могу утицати на потрошњу и употребу,

3) промовисање употребе еко-ознаке,

4) постизање договора са индустријом или трговцима на мало о доступности информација о спречавању настанка отпада и доступности производа који у мањој мјери утичу на животну средину,

5) промовисање спречавања настанка отпада приликом јавних набавки и

6) промовисање поновне употребе или поправку одговарајућих искоришћених производа и њихових компонената.

Члан 19

(1) Скупштине двију или више јединица локалне самоуправе на чијем подручју укупно живи најмање 200.000 становника доносе, по прибављеној сагласности Министарства, заједнички план управљања отпадом, којим се дефинишу заједнички циљеви у управљању отпадом у складу са Стратегијом.

(2) Заједнички план управљања отпадом може се донијети и за подручју двије или више јединица локалне самоуправе на којима живи мање од 200.000 становника, по претходно израђеној студији оправданости за доношење заједничког плана, на коју сагласност даје Министарство.

(3) Поступак израде и доношења заједничког плана из ст. 1. и 2. овог члана уређује се споразумом скупштина јединица локалне самоуправе, у складу са законом.

(4) Управљање отпадом на подручју двију или више јединица локалне самоуправе из ст. 1. и 2. овог члана врши се у складу са заједничким и локалним планом управљања отпадом.

Члан 20

(1) Скупштина јединице локалне самоуправе доноси локални план управљања отпадом којим дефинише циљеве управљања отпадом на свом подручју у складу са Стратегијом, као и мјере и носиоце активности за постизање циљева, а по претходно прибављеној сагласности Министарства.

(2) Локални план управљања отпадом припрема одјељење јединице локалне самоуправе надлежно за послове заштите животне средине у сарадњи са другим организационим јединицама надлежним за послове привреде, финансија, просторног уређења, као и са представницима привредних друштава, односно предузећа, удружења, стручних институција, невладиних и других организација које се баве заштитом животне средине, укључујући и организације потрошача.

Члан 21

(1) Планови управљања отпадом из чл. 19. и 20. овог закона доносе се за период од пет година.

(2) Планови из става 1. овог члана садрже:

а) очекиване врсте, количине и поријекло укупног отпада на територији,

б) очекиване врсте, количине и поријекло отпада који ће бити искоришћен или одложен у оквиру територије обухваћене планом,

в) очекиване врсте, количине и поријекло отпада који ће се прихватити из других јединица локалне самоуправе,

г) очекиване врсте, количине и поријекло отпада који ће се отпремити у друге јединице локалне самоуправе,

д) циљеви који треба да се остваре у погледу поновне употребе и рециклаже отпада у области која је обухваћена планом,

ђ) програм сакупљања отпада из домаћинства,

- е) програм сакупљања опасног отпада из домаћинства,
 - ж) програм сакупљања комерцијалног отпада,
 - з) програм управљања индустријским отпадом,
 - и) приједлоге за поновну употребу и рециклажу отпада,
 - ј) програм смањења количина биоразградивог и амбалажног отпада у комуналном отпаду,
 - к) програм развијања јавне свијести о управљању отпадом,
 - л) локацију постројења за сакупљање отпада, третман и одлагање отпада, укључујући податке о локацијским условима,
 - љ) мјере за спречавање кретања отпада који није обухваћен планом и мјере за поступање са отпадом који настаје у ванредним ситуацијама,
 - м) мјере санације неуређених депонија,
 - н) надзор и праћење планираних активности и мјера,
 - њ) процјену трошкова и изворе финансирања за планиране активности,
 - о) могућности сарадње између двију или више јединица локалне самоуправе,
 - п) рокове за извршење планираних мјера и активности и
 - р) друге податке, циљеве и мјере од значаја за ефикасно управљање отпадом.
- (3) Планови из става 1. овог члана морају да буду усаглашени са плановима из члана 18. овог закона.

Члан 22

(1) За сва постројења за која се издаје еколошка дозвола припрема се и доноси план управљања отпадом, који садржи:

- а) документацију о отпаду који настаје у процесу рада постројења, као и о отпаду чије се искоришћење врши у постројењу или чије одлагање обавља постројење (врсте, састав и количине отпада),
- б) мјере које се предузимају у циљу смањења производње отпада, посебно опасног отпада,
- в) поступке и начине раздвајања различитих врста отпада, посебно опасног отпада и отпада који ће се поново користити, ради смањења количине отпада за одлагање и

г) начин складиштења, третмана и одлагања отпада.

(2) План управљања отпадом припрема овлашћено правно лице које испуњава услове за обављање дјелатности из области заштите животне средине.

(3) План управљања отпадом, заједно са осталим доказима, прилаже се уз захтјев за издавање еколошке дозволе, у складу са прописом који регулише заштиту животне средине.

(4) План управљања отпадом ажурира се сваких пет година.

IV - СУБЈЕКТИ УПРАВЉАЊА ОТПАДОМ

Члан 23

Субјекти надлежни за управљање отпадом су:

а) Влада,

б) Министарство,

в) Фонд за заштиту животне средине и енергетску ефикасност Републике Српске,

г) јединица локалне самоуправе и

д) стручне организације за испитивање отпада.

Члан 24

(1) Влада, путем надлежних органа и организација, обезбјеђује управљање отпадом за територију Републике.

(2) Министарство је надлежно да:

а) припрема Стратегију у сарадњи са надлежним органима,

б) предлаже Влади Републички план,

в) прати стање, координира и врши послове управљања отпадом од значаја за Републику,

г) даје сагласност на заједничке и локалне планове управљања отпадом,

д) издаје дозволе, сагласности и друге акте прописане овим законом и

ђ) утврђује овлашћене организације у складу са овим законом.

Члан 25

Фонд за заштиту животне средине и енергетску ефикасност Републике Српске (у даљем тексту: Фонд) обавља послове који се односе на:

- а) прикупљање накнада за управљање посебним токовима отпада,
- б) осигуравање услуга сакупљања и обраде отпада и координацију учесника система управљања отпадом, осим ако није другачије уређено посебним прописом,
- в) вођење и ажурирање базе података о управљању отпадом,
- г) вођење података о количинама отпада, укључујући секундарне сировине, размјену и стављање на располагање тих података електронским путем,
- д) извјештавање о управљању отпадом,
- ђ) финансирање припреме, спровођења и развоја програма, пројеката и сличних активности у области очувања, одрживог коришћења, заштите и унапређивања животне средине, те у области енергетске ефикасности и коришћења обновљивих извора енергије у складу са посебним прописом и
- е) друге послове утврђене посебним прописом.

Члан 26

(1) Јединица локалне самоуправе:

- а) доноси локални план управљања отпадом и заједнички план управљања отпадом, обезбјеђује услове и брине се о њиховом спровођењу,
- б) уређује, обезбјеђује, организује и спроводи управљање комуналним отпадом на својој територији, у складу са посебним прописом и
- в) уређује поступак наплате услуга у области управљања комуналним отпадом, у складу са посебним прописом.

(2) Јединица локалне самоуправе својим актом одређује органе и службе надлежне за обављање послова из става 1. овог члана.

Члан 27

(1) Двије или више јединица локалне самоуправе заједнички обезбјеђују и спровode управљање отпадом, под условима и на начин утврђеним законом, Стратегијом и споразумом јединица локалне самоуправе.

(2) Споразумом из става 1. овог члана уређују се: међусобна права и обавезе у обезбјеђивању услова за обављање дјелатности и рад постројења за управљање отпадом на подручјима тих јединица локалне самоуправе; права и обавезе комуналног предузећа,

односно другог правног или физичког лица у обављању те дјелатности; начин доношења одлука у случају несагласности јединица локалне самоуправе о појединим питањима у вези са дјелатностима управљања отпадом, као и друга питања од значаја за организацију и спровођење управљања отпадом.

(3) Споразум из става 1. овог члана закључује начелник, односно градоначелник јединица локалне самоуправе уз претходну сагласност скупштине јединица локалне самоуправе.

(4) У случају да двије или више јединица локалне самоуправе закључе споразум о заједничком одлагању отпада, исте се обавезују да отпад прикупљен на свом подручју транспортују на заједничку депонију отпада, у складу са закљученим споразумом и одредбама овог закона.

Члан 28

(1) Испитивање отпада врши се ради класификације отпада за:

а) прекогранично кретање,

б) третман отпада и

в) одлагање отпада.

(2) Испитивање отпада врше стручне организације и друга правна лица која су овлашћена за узорковање и карактеризацију према обиму испитивања за која су акредитована (у даљем тексту: акредитована лабораторија), у складу са законом.

(3) Карактеризација отпада врши се само за опасан отпад и за отпад који према поријеклу, саставу и карактеристикама може бити опасан отпад, осим отпада из домаћинства.

(4) Стручне организације и друга правна лица из става 2. овог члана издају извјештај о испитивању отпада.

Члан 29

(1) Захтјев за добијање овлашћења за испитивање отпада Министарству може поднијети стручна организација, односно акредитована лабораторија, уз који прилаже:

а) доказ о регистрацији за обављање дјелатности испитивања и анализе и

б) доказ о акредитацији.

(2) Министарство, на захтјев стручне организације, односно акредитоване лабораторије, из става 1. овог члана, издаје овлашћење за испитивање отпада ако утврди да је:

а) регистрован за обављање дјелатности испитивања и анализе и

б) акредитован према захтјевима одговарајућег стандарда за сваку референтну методу испитивања и у складу са потврдом о акредитацији коју је издало надлежно акредитационо тијело.

(3) Овлашћење из става 1. овог члана издаје се рјешењем министра на период од четири године и може се обновити.

(4) Стручна организација, односно акредитована лабораторија, из става 1. овог члана дужна је да:

а) изда извјештај о испитивању,

б) обавља испитивање одговорно и квалитетно, у складу с правилима струке и

в) обавијести Министарство о свакој промјени услова у року од осам дана од настале промјене.

(5) Стручна организација, односно акредитована лабораторија, из става 1. овог члана одговорна је за истинитост и стручну заснованост испитивања, података и њихове интерпретације.

(6) Министар доноси рјешење о укидању рјешења из става 3. овог члана ако се накнадно утврди да овлашћена стручна организација, односно акредитована лабораторија не испуњава прописане услове или се утврди да је овлашћење издато на основу нетачних и неистинитих података.

(7) Рјешење из ст. 3. и 6. овог члана објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске".

V - ОДГОВОРНОСТИ И ОБАВЕЗЕ У УПРАВЉАЊУ ОТПАДОМ

Члан 30

(1) Произвођач производа користи технологије и развија производњу на начин који обезбјеђује рационално коришћење природних ресурса, материјала и енергије, подстиче поновно коришћење и рециклажу производа и амбалаже истеком рока њихове употребе и промовише еколошки одрживо управљање природним ресурсима.

(2) Произвођач или увозник чији производ послије употребе постаје опасан отпад дужан је да тај отпад преузме послије употребе, без накнаде трошкова и са њима поступи у складу са овим законом и другим прописима.

(3) Произвођач или увозник из става 2. овог члана може да овласти друго правно лице да, у његово име и за његов рачун, преузима производе послије употребе.

Члан 31

(1) Произвођач отпада дужан је да:

- а) сачини план управљања отпадом из члана 22. овог закона путем овлашћених правних лица која испуњавају услове из области заштите животне средине и организује његово спровођење,
- б) прибави извјештај о испитивању отпада и обнови га у случају промјене технологије, промјене поријекла сировине, других активности које би утицале на промјену карактера отпада и чува извјештај најмање пет година,
- в) обезбиједи примјену начела хијерархије управљања отпадом,
- г) сакупља отпад одвојено у складу са потребом будућег третмана,
- д) складишти отпад на начин који минимално утиче на здравље људи и животну средину,
- ђ) преда отпад лицу које је овлашћено за управљање отпадом ако није у могућности да организује поступање са отпадом у складу са овим законом,
- е) води евиденцију о отпаду који настаје, који се предаје или одлаже,
- ж) одреди лице одговорно за управљање отпадом и
- з) омогући надлежном инспектору контролу над локацијама, објектима, постројењима и документацијом.

(2) Лице одговорно за управљање отпадом из става 1. тачка ж) овог члана дужно је да:

- а) организује спровођење и ажурирање плана управљања отпадом из члана 22. овог закона,
- б) предлаже мјере превенције, смањења, поновног искоришћења и рециклаже отпада и
- в) прати спровођење закона и других прописа о управљању отпадом и извјештава органе управљања.

Члан 32

(1) Власник отпада је одговоран за све трошкове управљања отпадом.

(2) Власништво над отпадом престаје када сљедећи власник преузме отпад и прими документ о кретању отпада, у складу са овим законом.

(3) Трошкове одлагања сноси власник који непосредно предаје отпад на руковање сакупљачу отпада или постројењу за управљање отпадом или претходни власник или произвођач производа од којег потиче отпад.

(4) Одговорност и обавезе власника отпада има и лице које учествује у промету отпада као посредни држалац отпада, а да стварно не посједује отпад.

(5) Промет отпадом може се вршити само између физичких и правних лица која воде документацију у складу са овим законом.

Члан 33

Превозник отпада дужан је да:

а) обавља транспорт у складу са дозволом за превоз отпада и захтјевима који регулишу посебни прописи о транспорту (ADR/RID/ADN и друго),

б) води евиденцију о сваком транспорту отпада и пријављује транспорт опасног отпада, у складу са овим законом и посебним прописима и

в) омогућава надлежном инспектору надзор над возилом, теретом и пратећом документацијом.

Члан 34

Одговорно лице постројења за третман отпада дужно је да:

а) изради план заштите од удеса, у складу са посебним прописом,

б) прибави дозволу за третман отпада и да послове третмана отпада обавља у складу са том дозволом,

в) објави листу отпада за чији третман је овлашћено,

г) управља опремом и постројењем за третман отпада у складу са одговарајућим техничким упутством,

д) обезбјеђује отпад и штити га од расипања и цурења,

ђ) у случају удеса, без одгађања обавијести надлежни орган, у складу са посебним прописом,

е) води евиденцију о отпаду у складу са овим законом,

ж) одреди квалификовано лице одговорно за стручни рад у постројењу за третман отпада и

з) омогући надлежном инспектору надзор над локацијама, објектима, постројењем и документацијом.

Члан 35

(1) Одговорно лице на депонији дужно је да:

- а) изради план заштите од удеса, у складу са посебним прописом,
- б) прибави дозволу за одлагање отпада и да отпад одлаже у складу са том дозволом,
- в) спроводи мјере којима се обезбјеђује заштита животне средине, у складу са прописима којим су уређени сви сегменти заштите животне средине,
- г) обезбиједи рекултивацију депоније после њеног затварања и вршење стручног надзора над депонијом, односно локацијом у периоду од најмање 30 година, са циљем смањења ризика по здравље људи и животну средину,
- д) у случају удеса, без одгађања обавијести надлежни орган, у складу са посебним прописом,
- ђ) води евиденцију о отпаду у складу са овим законом,
- е) одреди квалификовано лице одговорно за стручни рад на депонији и
- ж) омогући надлежном инспектору контролу над локацијама, објектима и документацијом.

(2) Одговорно лице на депонији дужно је да, у складу са овим законом, одбије прихватање отпада који не испуњава услове о одлагању отпада из дозволе или да одбије прихватање отпада када се помијеша са неким другим отпадом, односно представља ризик по здравље људи или животну средину.

(3) О одбијању прихватања отпада из става 2. овог члана одговорно лице је дужно да обавијести Министарство.

Члан 36

(1) Квалификовано лице одговорно за стручни рад за управљање неопасним отпадом је лице које:

- а) није кажњавано за било које кривично дјело и
- б) има најмање средњу стручну спрему, са обављеним приправничким стажом.

(2) Квалификовано лице одговорно за стручни рад за управљање опасним отпадом је лице које:

- а) није кажњавано за било које кривично дјело,

б) има најмање стечено високо образовање на студијама првог степена (основне академске студије и основне струковне студије) из природно-математичких, техничко-технолошких или медицинских и здравствених наука и

в) има најмање двије године радног искуства.

(3) Правно лице и предузетник који обавља послове управљања отпадом мора имати најмање једно стално запослено квалификовано лице одговорно за стручни рад за управљање неопасним и/или опасним отпадом.

VI - ОРГАНИЗОВАЊЕ УПРАВЉАЊА ОТПАДОМ

Члан 37

(1) Управљање отпадом организује се на начин који не представља опасност по здравље људи и животну средину у складу са законом.

(2) Министар може наложити додатне мјере за управљање појединим врстама отпада ако:

а) поступање са отпадом угрожава или може угрозити здравље људи и животну средину и

б) постоје додатни захтјеви за спровођење одредаба међународних уговора који су обавезујући за Босну и Херцеговину и Републику.

(3) Додатне мјере из става 2. овог члана могу бити привремени услови за обављање активности у случају угрожавања здравља људи и животне средине, као и примјена међународних норми које нису прописане у Босни и Херцеговини и Републици.

(4) Ако правно, односно физичко лице поступа са отпадом супротно овом закону и усљед тога наступи опасност или ризик по здравље људи и животну средину, Република предузима хитне мјере ради заштите здравља људи и животне средине, односно површинских и подземних вода, ваздуха, земљишта, биљног и животињског свијета.

(5) Република има право накнаде трошкова који настану предузимањем мјера из става 4. овог члана од лица за које се утврди да је извршило недозвољену дјелатност.

Члан 38

(1) Складиштење, третман или одлагање отпада може вршити привредно друштво, предузеће или друго правно лице, односно предузетник који обавља дјелатност складиштења, третмана или одлагања отпада, у складу са овим законом.

(2) Концесијом се може стећи право обављања дјелатности управљања отпадом, односно изградње, коришћења и одржавања постројења за управљање отпадом, у складу са законом којим се уређују концесије.

(3) Изградња и рад постројења за управљање отпадом мора бити у складу са одредбама овог закона, закона којим се уређује изградња објеката и другим законима.

(4) Постројење за управљање отпадом не може почети да ради прије добијања дозволе за управљање отпадом у складу са овим законом.

(5) У постројењима за управљање отпадом отпад се може складиштити, третирати или одлагати само у складу са издатом дозволом.

Члан 39

(1) Једна или више јединица локалне самоуправе одређују локацију за изградњу и рад постројења за складиштење, третман или одлагање отпада на својој територији, под условима утврђеним законом, као и споразумом из члана 27. овог закона ако више скупштина јединица локалне самоуправе заједно одлучују о локацији постројења за управљање отпадом.

(2) При одређивању локација за изградњу и рад постројења за управљање отпадом узимају се у обзир:

а) количине и врсте отпада,

б) начин складиштења, третмана или одлагања отпада, односно врсте објеката и постројења,

в) геолошка, хидролошка, хидрогеолошка, топографска, сеизмолошка и педолошка својства земљишта и микроклиматске карактеристике подручја и

г) близина заштићених природних добара и одлике предјела.

Члан 40

(1) Лице које врши сакупљање, односно транспорт отпада, сакупља отпад од произвођача или власника и транспортује га до постројења за управљање отпадом, односно до центра за сакупљање, складиштење, трансфер станице или постројења за третман или одлагање.

(2) Отпад намијењен за складиштење, третман или одлагање може бити транспортован до трансфер станице одакле се даље транспортује до постројења за складиштење, третман или одлагање.

(3) Локацију за трансфер станицу одређује јединица локалне самоуправе.

(4) Ради лакшег даљег третмана отпада, лица из става 1. овог члана дужна су да обезбиједу да различите врсте отпада остану одвојене током транспорта.

(5) Отпад се транспортује у затвореном возилу, контејнеру или на други одговарајући начин како би се спријечило расипање или испадање отпада приликом транспорта,

утовара или истовара и како би се спријечило загађење ваздуха, воде, земљишта и животне средине.

- (6) У случају загађења насталог током транспорта, превозник отпада је одговоран за чишћење и отклањање загађења подручја.
- (7) Превозник отпада транспортује отпад само на одредиште које је одредио пошиљалац.
- (8) Ако се отпад не може испоручити на одредиште, превозник враћа отпад пошиљаоцу.
- (9) Опасан отпад се посебно сакупља и транспортује.
- (10) Транспорт опасног отпада врши се у складу са прописима којима се уређује транспорт опасних материја.

Члан 41

- (1) Отпад се складишти на мјестима која су технички опремљена за привремено чување отпада на локацији произвођача или власника отпада, у центрима за сакупљање, трансфер станицама и другим локацијама у складу са овим законом.
- (2) Опасан отпад не може бити привремено складиштен на локацији произвођача или власника отпада дуже од годину дана, ако овим законом није друкчије одређено.

Члан 42

- (1) Третман отпада обавља се примјеном најбољих расположивих техника и технологија у складу са овим законом.
- (2) Постројења и опрема за третман отпада могу бити стационарна или мобилна.
- (3) Третман отпада у стационарном или мобилном постројењу врши се у складу са дозволом за третман издатом на основу овог закона.
- (4) За третман отпада у мобилном постројењу прибавља се и одобрење за локацију, које издаје јединица локалне самоуправе, као и друге дозволе, сагласности или исправе у складу са овим законом и другим прописима.
- (5) Министар доноси правилник којим се прописују врсте мобилних постројења за које се издаје дозвола за третман отпада.

Члан 43

- (1) Отпад се може поново користити за поновну употребу производа за исту или другу намјену, за рециклажу, односно третман отпада, ради добијања сировине за производњу истог или другог производа, као секундарна сировина (папир и картон, метал, стакло, пластика, отпад од грађења и рушења, пепео и шљака од сагоријевања угља из

термоенергетских постројења, гипс и сумпор од одсумпоравања димних гасова и др.), за енергетско искоришћење, односно коришћење вриједности отпада његовом биоразградњом или спаљивањем отпада уз искоришћење енергије.

(2) Лице које врши поновно искоришћење отпада обезбјеђује да настали производи не проузрокују штетни утицај на животну средину од производа који су настали од примарних сировина.

(3) Забрањено је одлагање и спаљивање отпада који се може поново користити.

(4) Изузетно, отпад из става 3. овог члана може се одложити или спалити, ако је то економски оправдано и не угрожава здравље људи и животну средину, уз претходно прибављену дозволу Министарства.

(5) Министар доноси правилник којим се прописују услови и начин сакупљања, транспорта, складиштења и третмана отпада који се користи као секундарна сировина или за добијање енергије.

Члан 44

(1) Физичко-хемијски третман отпада обухвата: неутрализацију, минерализацију, солидификацију, оксидацију, редукцију, адсорпцију, дестилацију, јонске измјене, реверзне осмозе и друге физичко-хемијске и хемијске процесе којима се смањују опасне карактеристике отпада.

(2) Физичко-хемијски третман отпада врши се у складу са дозволом за третман отпада издатом у складу са чл. 66. и 67. овог закона.

Члан 45

(1) Биолошки третман отпада је процес разградње биоразградивог органског отпада (папир, картон, баштенски или кухињски отпад и др.) ради добијања корисних материјала за кондиционирање земљишта (компост) и/или енергије (метан) и обухвата: компостирање или анаеробну дигестију.

(2) Биолошки третман отпада врши се у складу са дозволом за третман издатом на основу овог закона.

(3) Биолошки третман отпада врши се ради смањења одлагања биоразградивог отпада на депонију, односно смањења емисије гасова са ефектом стаклене баште и њиховог утицаја на животну средину.

(4) Остале технологије биолошког третмана отпада користе се ради смањења опасних карактеристика отпада.

Члан 46

- (1) Термички третман отпада врши се у складу са дозволом за третман отпада издатом у складу са чл. 66. и 67. овог закона.
- (2) Термички третман отпада врши се у постројењима која су пројектована, изграђена и опремљена у складу са овим законом.
- (3) Спаљивање отпада, као термички третман, врши се уз искоришћење енергије која се ствара сагоријевањем само ако је то економски оправдано и ако се за спаљивање отпада не користи додатна енергија, осим за иницијално паљење, или се отпад користи као гориво, односно додатно гориво за коинсинерацију.
- (4) Прије спаљивања отпада, власник опасног отпада обезбјеђује испитивање опасних карактеристика отпада при првом отпремању отпада у постројење, односно једном годишње за исту врсту опасног отпада који се спаљује у истом постројењу у дужем периоду.
- (5) Прије спаљивања одговорно лице постројења из става 2. овог члана обезбјеђује провјеру отпада допремљеног за спаљивање, односно његову идентификацију према врсти, количини и својствима, контролу пратеће документације и узорковање и анализу опасног отпада.
- (6) Одговорно лице дужно је да чува узорке отпада из става 5. овог члана најмање 30 дана након спаљивања отпада.
- (7) Влада доноси уредбу којом се прописују врсте отпада за које се врши термички третман, услови и критеријуми за одређивање локације, технички и технолошки услови за пројектовање, изградњу, опремање и рад постројења за термички третман отпада, поступање са остатком након спаљивања отпада, као и друга питања од значаја за рад постројења за термички третман отпада.

Члан 47

- (1) Одлагање отпада на депонију врши се ако не постоји друго одговарајуће рјешење, у складу са начелом хијерархије управљања отпадом.
- (2) Отпад се одлаже на депонију која испуњава техничке, технолошке и друге услове и захтјеве, у складу са дозволом издатом на основу овог закона.
- (3) Прије одлагања, одговорно лице на депонији обезбјеђује провјеру допремљеног отпада, односно његову идентификацију према врсти, количини и својствима, кроз утврђивање масе отпада и контролу пратеће документације прије преузимања.
- (4) Отпад се прије одлагања третира у складу са одредбама овог закона и других прописа.
- (5) Депоније отпада се дијеле у три класе, у зависности од врсте отпада који се на њима одлаже, а то су:

а) депоније за инертан отпад,

б) депоније за неопасан отпад и

в) депоније за опасан отпад.

(6) Заједничко одлагање опасног отпада са другим врстама отпада на истој локацији није дозвољено, осим у случајевима утврђеним прописом из става 7. овог члана.

(7) Влада доноси уредбу, којом прописује:

а) услове и критеријуме за одређивање локације, техничке и технолошке услове за пројектовање, изградњу и рад депонија отпада,

б) врсте отпада чије је одлагање на депонији забрањено, количине биоразградивог отпада које се могу одложити, критеријуме и процедуре за прихватање или неприхватање, односно одлагање отпада на депонију, начин и процедуре рада и затварања депоније и

в) садржај и начин мониторинга рада депоније, као и накнадног одржавања после затварања депоније.

(8) Министар доноси правилник којим се прописују поступак одобравања и садржај програма мјера са динамиком прилагођавања рада постојећих депонија, као и минимални услови који морају бити испуњени за депоније.

Члан 48

(1) Комунални отпад се сакупља, третира и одлаже у складу са овим законом и посебним прописима којима се уређују комуналне дјелатности.

(2) Забрањено је мијешати опасан отпад са комуналним отпадом.

(3) Комунални отпад који је већ измијешан са опасним отпадом раздваја се ако је то економски исплативо, у противном, тај отпад се сматра опасним.

(4) Домаћинства су дужна да одлажу свој отпад у контејнере или на друге начине које обезбјеђује јединица локалне самоуправе, а опасан отпад из домаћинства (отпадне батерије, уља, боје и лакови, пестициди и друго) дужни су да предају на мјесто одређено за селективно сакупљање опасног отпада или овлашћеном правном лицу за сакупљање опасног отпада.

(5) Јединица локалне самоуправе обезбјеђује и опрема центре за сакупљање комуналног отпада који није могуће одложити у контејнере за комунални отпад (кабасти и други отпад).

(6) Домаћинства и други произвођачи комуналног отпада врше селекцију комуналног отпада ради рециклаже.

(7) Јединица локалне самоуправе уређује организовање и начин селекције и сакупљања отпада ради рециклаже, локалним планом управљања отпадом из члана 20. овог закона.

Члан 49

(1) Третман опасног отпада има приоритет у односу на третмане другог отпада и врши се само у постројењима која имају дозволу за третман опасног отпада у складу са овим законом.

(2) Приликом сакупљања, разврставања, складиштења, транспорта, поновног искоришћења и одлагања, опасан отпад се пакује и обиљежава на начин који обезбјеђује сигурност по здравље људи и животну средину.

(3) Опасан отпад се пакује у посебне контејнере, који се израђују према карактеристикама опасног отпада (запаљив, експлозиван, инфективан и др.) и обиљежава.

(4) Забрањено је мијешање различитих категорија опасних отпада или мијешање опасног отпада са неопасним отпадом, осим у поступку третмана опасног отпада.

(5) Забрањено је одлагање опасног отпада без претходног третмана којим се значајно смањују опасне карактеристике отпада.

(6) Забрањено је разблаживање опасног отпада ради испуштања у животну средину.

(7) Министар доноси правилник којим се прописује начин складиштења, паковања и обиљежавања опасног отпада.

Члан 50

(1) Кретање отпада прати посебан документ о кретању отпада, осим отпада из домаћинства.

(2) Произвођач, односно власник отпада мора да класификује отпад прије почињања кретања отпада.

(3) Произвођач, односно власник отпада мора чувати копије докумената о отпреми отпада све док не добије примјерак попуњеног документа о кретању отпада од примаоца, којим се потврђује да је отпад прихваћен.

(4) Ако произвођач, односно власник у року од 15 дана не прими примјерак попуњеног документа о кретању отпада од примаоца, мора покренути поступак провјере кретања отпада и дужан је да о налазу обавијести Министарство, без одгађања.

(5) Произвођач, односно власник отпада чува комплетирани документ о кретању отпада најмање двије године.

(6) Министар доноси правилник којим се прописује образац документа о кретању отпада и упутство за његово попуњавање.

Члан 51

(1) Кретање опасног отпада прати посебан документ о кретању опасног отпада, који попуњава произвођач, односно власник и свако ко преузима опасан отпад.

(2) Документ о кретању опасног отпада састоји се од:

а) копије претходног обавјештења које произвођач, односно власник отпада шаље три дана прије почињања кретања опасног отпада Министарству са подацима о произвођачу, односно власнику, врсти и количинама отпада, класификацији отпада, врсти превоза и одредишту, коју је потписао произвођач, односно власник,

б) копије документа из става 2. тачка а) овог члана коју чува произвођач, односно власник, коју је потписало лице које је преузело отпад ради превоза (превозник),

в) копије документа из става 2. тачка б) овог члана коју чува превозник отпада и коју је потписало лице које је преузело отпад на одредишту (прималац),

г) копије документа из става 2. тачка в) овог члана коју чува прималац отпада,

д) копије документа из става 2. тачка г) овог члана коју прималац шаље Министарству и

ђ) копије документа из става 2. тачка г) овог члана коју прималац шаље произвођачу, власнику, односно пошиљаоцу.

(3) Копије документа из става 2. т. д) и ђ) овог члана користе надлежни орган и произвођач, односно власник, ради комплетирања документације о кретању опасног отпада.

(4) Произвођач, односно власник отпада чува копију документа из става 2. тачка б) овог члана док не добије копију документа из става 2. тачка ђ) овог члана од примаоца отпада, односно примјерак попуњеног документа о кретању опасног отпада, којом се потврђује да је отпад прихваћен.

(5) Произвођач, односно власник дужан је да копију документа из става 2. тачка ђ) овог члана чува трајно.

(6) Ако произвођач, односно власник у року од 15 дана од дана добијања копије документа из става 2. тачка б) овог члана не прими копију документа из става 2. тачка ђ) овог члана којом се потврђује да је отпад преузет, мора покренути поступак провјере кретања отпада и дужан је да о налазу обавијести Министарство, без одлагања.

(7) Министарство чува копију документа из става 2. тачка а) овог члана све док не прими копију документа из става 2. тачка д) овог члана од примаоца отпада којом се потврђује да је отпад примљен.

(8) У случају да Министарство у року од 30 дана од дана добијања копије документа из става 2. тачка а) овог члана не добије копију документа из става 2. тачка д) овог члана од примаоца отпада да је отпад примљен, или уколико не прими обавјештење од произвођача, односно власника о евентуалном проблему, Министарство покреће поступак провјере кретања отпада.

(9) Министар доноси правилник којим се прописује образац документа о кретању опасног отпада и упутство за његово попуњавање.

VII - УПРАВЉАЊЕ ПОСЕБНИМ ТОКОВИМА ОТПАДА

Члан 52

(1) Забрањен је промет батерија и акумулатора који садрже више од 0,0005% масених удјела живе, ако овим законом није друкчије одређено.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, може бити дозвољен промет дугмастих батерија и батерија које се састоје од комбинација дугмастих батерија са садржајем не већим од 2% масених удјела живе.

(3) Забрањен је промет преносивих батерија и акумулатора, укључујући оне који су уграђени у уређаје, који садрже више од 0,002% масених удјела кадмијума, осим оних које се користе у сигурносним и алармним системима, медицинској опреми или бежичним електричним алатима, ако овим законом није друкчије одређено.

(4) Произвођач опреме са уграђеним батеријама и акумулаторима дужан је да обезбиједи њихову уградњу у уређај тако да корисник послје њихове употребе може лако да их одвоји.

(5) Произвођач и увозник батерија и акумулатора, као и произвођач и увозник опреме са уграђеним батеријама и акумулаторима дужан је да их обиљежава користећи ознаке које садрже упутства и упозорења за одвојено сакупљање, садржај тешких метала, могућност рециклирања или одлагања и друго.

(6) Произвођач и увозник батерија и акумулатора дужан је да води и чува евиденцију о количини произведених или увезених производа.

(7) Власник истрошених батерија и акумулатора, осим домаћинстава, дужан је да их преда ради третмана лицу које за то има дозволу.

(8) Лице које врши сакупљање, складиштење и третман истрошених батерија и акумулатора мора да има дозволу, да води и чува евиденцију о истрошеним батеријама и

акумулаторима и о количини која је сакупљена, ускладиштена или третирана и податке о томе доставља Фонду.

(9) Министар доноси правилник којим се прописује садржина и изглед ознака на батеријама, дугмастим батеријама и акумулаторима према садржају опасних материја, начин и поступак управљања истрошеним батеријама и акумулаторима, као и уређајима са уграђеним батеријама и акумулаторима.

Члан 53

(1) Отпадна уља, у смислу овог закона, јесу сва минерална или синтетичка уља или мазива, која су неупотребљива за сврху за коју су првобитно била намијењена, као што су хидраулична уља, моторна, турбинска уља или друга мазива, бродска уља, уља или течности за изолацију или пренос топлоте, остала минерална или синтетичка уља, као и уљни остаци из резервоара, мјешавине уље – вода и емулзије.

(2) Забрањено је:

а) испуштање или просипање отпадних уља у земљиште или на земљиште, површинске и подземне воде и у канализацију,

б) одлагање отпадних уља и неконтролисано испуштање остатака од прераде отпадних уља,

в) мијешање отпадних уља током сакупљања и складиштења са РСВ и коришћеним РСВ или халогеним материјама и са материјама које нису отпадна уља или мијешање са опасним отпадом и

г) свака врста прераде отпадних уља која загађује ваздух у концентрацијама изнад прописаних граничних вриједности.

(3) Произвођач отпадног уља, у зависности од количине отпадног уља коју годишње произведе, дужан је да обезбиједи пријемно мјесто до предаје ради третмана лицу које за то има дозволу.

(4) Власници отпадних уља који нису произвођачи отпадног уља дужни су да отпадно уље предају лицу које врши сакупљање и третман.

(5) Лице које врши сакупљање, складиштење и третман отпадних уља мора да има дозволу, да води и чува евиденцију о отпадним уљима и о количини која је сакупљена, ускладиштена или третирана, као и о коначном одлагању остатака после третмана и податке о томе доставља Фонду.

(6) Отпадно јестиво уље које настаје обављањем угоститељске и туристичке дјелатности, у индустрији, трговини и другим сличним дјелатностима у којима се припрема више од 50 obroka дневно сакупља се ради прераде и добијања био-горива.

(7) Власници отпадних јестивих уља дужни су да отпадно јестиво уље које настаје припремом хране сакупљају одвојено од другог отпада и предају лицу које има дозволу за сакупљање, односно третман отпадних уља.

(8) Министар доноси правилник којим се прописују услови, начин и поступак управљања отпадним уљима.

Члан 54

(1) Отпадне гуме, у смислу овог закона, јесу гуме моторних возила (аутомобила, аутобуса, камиона, мотоцикала и друго), пољопривредних и грађевинских машина, приколица, вучних машина и слично, након истека рока њихове употребе.

(2) Лице које врши сакупљање, транспорт, третман или одлагање отпадних гума мора да има дозволу, да води и чува евиденцију о количинама сакупљених и третираних отпадних гума и податке о томе доставља Фонду.

(3) Министар доноси правилник којим се прописује начин и поступак управљања отпадним гумама.

Члан 55

(1) Отпад од електричних и електронских производа не може се мијешати са другим врстама отпада.

(2) Забрањено је одлагање отпада од електричних и електронских производа без претходног третмана.

(3) Отпадне течности од електричних и електронских производа морају бити одвојене и третиране на одговарајући начин.

(4) Компоненте отпада од електричних и електронских производа које садрже РСВ обавезно се одвајају и обезбјеђује се њихово адекватно одлагање.

(5) Произвођач или увозник електричних или електронских производа дужан је да идентификује рециклабилне компоненте тих производа.

(6) Лица која преузимају отпад од електричних или електронских производа послије њихове употребе издају и чувају потврде о преузимању, као и потврде о њиховом упућивању на третман и одлагање.

(7) Обавеза преузимања из става 6. овог члана не односи се на дијелове електричних или електронских производа.

(8) Лице које врши сакупљање, третман или одлагање отпада од електричних и електронских производа мора да има дозволу, да води евиденцију о количини и врсти преузетих електричних или електронских производа и податке о томе доставља Фонду.

(9) При стављању у промет може се забранити или ограничити коришћење нове електричне и електронске опреме која садржи олово, живу, кадмијум, шестовалентни хром, полибромоване бифениле (PBВ) и полибромоване дифенил етре (PBDE).

(10) Министар доноси правилник којим се прописује листа електричних и електронских производа, мјере забране и ограничења коришћења електричне и електронске опреме која садржи опасне материје, начин и поступак управљања отпадом од електричних и електронских производа.

Члан 56

(1) Отпадне флуоресцентне цијеве које садрже живу одвојено се сакупљају.

(2) Забрањено је без претходног третмана одлагати отпадне флуоресцентне цијеве које садрже живу.

(3) Власник отпадних флуоресцентних цијеве које садрже живу дужан је да их преда ради третмана лицу које за то има дозволу.

(4) Лице које врши сакупљање, третман или одлагање отпадних флуоресцентних цијеве које садрже живу мора да има дозволу, да води и чува евиденцију о количини која је сакупљена, третирана или одложена и податке о томе доставља Фонду.

(5) Министар доноси правилник којим се прописује начин и поступак за управљање отпадним флуоресцентним цијевима које садрже живу.

Члан 57

(1) Отпад који садржи РСВ одвојено се сакупља.

(2) Забрањено је:

а) допуњавање трансформатора са РСВ,

б) поновно коришћење РСВ отпада,

в) добијање рециклажом РСВ из РСВ отпада,

г) привремено складиштење РСВ, РСВ отпада или уређаја који садржи РСВ дуже од двије године прије обезбјеђивања њиховог одлагања или деконтаминације и

д) коришћење уређаја који садрже РСВ ако нису у исправном радном стању или ако цуре.

(3) Власник РСВ и РСВ отпада дужан је да обезбједи њихово одлагање, односно деконтаминацију.

- (4) Власник уређаја у употреби који садржи РСВ или за који постоји могућност да је контаминиран садржајем РСВ, дужан је да изврши испитивање садржаја РСВ преко овлашћене лабораторије за испитивање отпада.
- (5) Власник уређаја који садржи више од 5 dm³ РСВ дужан је да Министарству пријави уређај, достави план замјене, односно одлагања и деконтаминације уређаја, обезбиједи одлагање, односно њихову деконтаминацију, као и да о свим промјенама података који се односе на уређај обавјештава Министарство у року од три мјесеца од дана настанка промјене.
- (6) Осим власника, уређај из става 5. овог члана може да пријави и лице које одржава тај уређај.
- (7) Сви уређаји који садрже РСВ и просторије или постројења у којима су смјештени, као и деконтаминирани уређаји морају бити означени.
- (8) Лице које врши сакупљање, третман, деконтаминацију или одлагање РСВ отпада мора да има дозволу, да води и чува евиденцију о количини која је сакупљена, третирана или одложена и податке о томе доставља Фонду.
- (9) Фонд води регистар уређаја у употреби који садрже РСВ.
- (10) Министар доноси правилник, којим прописује:
- а) садржину, изглед ознаке и начин означавања уређаја који садрже РСВ и просторије или постројења у којима су смјештени, као и деконтаминираних уређаја,
 - б) начин одлагања РСВ или РСВ отпада, деконтаминације уређаја који садрже РСВ и методе испитивања садржаја РСВ,
 - в) садржину пријаве података и регистра уређаја у употреби који садрже РСВ и РСВ отпада и
 - г) садржај захтјева за издавање дозволе за деконтаминацију уређаја који садрже РСВ.

Члан 58

- (1) POPs отпад, у смислу овог закона, јесте отпад који се састоји, садржи или је контаминиран дуготрајним органским загађујућим материјама (POPs материје).
- (2) Лице које врши третман или одлагање отпада из става 1. овог члана дужно је да обезбиједи да остаци послје третмана немају карактеристике POPs материја.
- (3) Власник POPs отпада дужан је да Министарству пријави врсту и количину POPs отпада.

(4) Министар доноси правилник којим се прописују листа POPs материја, начин и поступак за управљање POPs отпадом и граничне вриједности концентрација POPs материја које се односе на одлагање отпада који садржи или је контаминиран POPs материјама.

Члан 59

(1) Отпад који садржи азбест одвојено се сакупља, пакује, складишти и одлаже на депонију на видљиво означеном мјесту намијењеном за одлагање отпада који садржи азбест.

(2) Произвођач или власник отпада који садржи азбест обавезан је да примјени мјере за спречавање разношења азбестних влакана и прашине у животној средини.

(3) Власник отпада који садржи азбест дужан је да води евиденцију о количинама отпада који складишти или одлаже и податке о томе доставља Фонду.

(4) Министар доноси правилник којим прописује начин паковања, критеријуме, услове и начин коначног одлагања отпада који садржи азбест и друге мјере за спречавање разношења азбестних влакана и прашине у животној средини.

Члан 60

(1) Отпадна, односно неупотребљива возила јесу моторна возила или дијелови возила која су отпад и која власник жели да одложи или је њихов власник непознат.

(2) Произвођач или увозник дужан је да пружи информације о расклапању, односно одговарајућем третману неупотребљивог возила.

(3) Власник отпадног возила је правно или физичко лице коме ово возило припада, а настало је његовом активношћу.

(4) Власник отпадног возила (ако је познат) дужан је да обезбиједи предају возила лицу које има дозволу за сакупљање или третман.

(5) Ако је власник отпадног возила непознат, јединица локалне самоуправе дужна је да обезбиједи сакупљање и предају возила лицу које има дозволу за третман.

(6) Јединица локалне самоуправе уређује поступак сакупљања и предаје возила из става 5. овог члана и има право на наплату трошкова ако се накнадно утврди власник отпадног возила.

(7) Лице које има дозволу за третман отпадних возила дужно је да:

а) води евиденцију о свим фазама третмана и податке доставља Фонду,

б) обезбиједи издвајање опасних материјала и компоненти из отпадног возила ради даљег третмана прије одлагања,

в) обезбиједи третман отпадних возила и одлагање дијелова који се не могу прерадити,

г) власнику или лицу које сакупља отпадна возила изда потврду о преузимању возила и

д) потврду о расклапању отпадног возила достави органу надлежном за регистрацију возила.

(8) Министар доноси правилник којим прописује начин и поступак управљања отпадним возилима.

Члан 61

(1) Медицински отпад из објеката у којима се обавља здравствена заштита обавезно се разврстава на мјесту настанка на опасан и неопасан отпад.

(2) Лица која управљају објектима из става 1. овог члана дужна су да израде план управљања медицинским отпадом и именују одговорно лице за управљање медицинским отпадом.

(3) Одговорно лице из става 2. овог члана дужно је да води евиденцију о количинама медицинског отпада и податке о томе доставља Фонду.

(4) Министар у сарадњи са министром надлежним за послове здравља доноси правилник којим се прописује начин и поступак управљања медицинским отпадом.

Члан 62

(1) Отпад од титан-диоксида, у смислу овог закона, јесу све врсте отпада настале у току производње титан-диоксида, који произвођач одлаже или је обавезан да одложи у складу са овим законом, као и остатак настао у току третмана ове врсте отпада.

(2) Послови одлагања отпада од титан-диоксида не могу се вршити без дозволе Министарства.

(3) Произвођач и власник отпада дужан је да има дозволу, да води и чува евиденцију о количинама ове врсте отпада која је сакупљена, ускладиштена, третирана или одложена и податке о томе доставља Фонду.

(4) Произвођач и власник титан-диоксида и отпада од титан-диоксида има обавезу да спроводи мјере надзора над пословима одлагања и контролу земљишта, воде и ваздуха на локацији где је отпад од титан-диоксида коришћен, чуван или одложен.

(5) Министар доноси правилник којим прописује начин и поступак управљања отпадом од титан-диоксида, као и мјере мониторинга животне средине на локацији.

Члан 63

- (1) Материјали који се користе за амбалажу морају бити произведени и дизајнирани тако да, током њиховог рока употребе, испуњавају услове заштите животне средине, безбједности и здравља људи, здравствене исправности упакованог производа, као и услове за транспорт производа и управљање отпадом.
- (2) Под амбалажним отпадом, у смислу овог закона, подразумијева се произведена и увезена амбалажа или амбалажа у коју је упакован производ која послије употребе постаје амбалажни отпад.
- (3) Произвођач, увозник, пакер, пунилац или трговац на велико треба да обезбиједи прописано управљање амбалажом и амбалажним отпадом путем оператера у складу са овим законом и прописима донесеним на основу овог закона.
- (4) За произведену или увезену амбалажу која послије употребе постаје амбалажни отпад, а која није збринута у складу са ставом 2. овог члана, плаћа се накнада за оптерећивање животне средине амбалажним отпадом (у даљем тексту: накнада).
- (5) Критеријуми за обрачун накнаде из става 3. овог члана утврђују се према:
- а) врсти амбалаже (папир/картон, пластика, стакло, метал и дрво) и количини амбалаже стављене у промет,
 - б) саставу амбалаже,
 - в) намјени амбалаже (једнократна и виšekратна) и
 - г) испуњености циљева за поновно искоришћавање и рециклажу амбалажног отпада утврђених за одређену календарску годину.

Члан 63а

- (1) Обвезник плаћања накнаде је испоручилац који амбалажу у коју се пакује производ на продајном мјесту и амбалажу у коју је упакован производ први ставља у промет на територији Републике Српске.
- (2) Испоручилац из става 1. овог члана је правно лице или предузетник који пласира упакован производ на тржиште, независно од тога да ли је то лице истовремено и произвођач, увозник, пакер, пунилац или трговац на велико.
- (3) Обавеза плаћања накнаде за амбалажу, осим повратне, у коју се пакује производ настаје ако је:
- а) производ упакован и први пут стављен у промет у Републици Српској и
 - б) упакован производ увезен и први пут стављен у промет у Републици Српској.

(4) Обвезник плаћања накнаде је и оператер у складу са чланом 63ж. овог закона.

Члан 63б

(1) Накнаду чини збир Накнаде за опште циљеве, Накнаде за специфичне циљеве и Накнаде за евидентирање.

Накнада = Накнада за опште циљеве (NOC) + Накнада за специфичне циљеве (NSC) + Накнада за евидентирање (Ne)

(2) Обрачун Накнаде за евидентирање (Ne) врши се према следећој формули:

$$Ne = T \cdot Ke,$$

при чему је:

а) T - укупна количина амбалаже у коју је упакован производ пласиран на тржиште, изражена у килограмима.

б) Ke - коефицијент евидентирајуће накнаде изражен у конвертибилним маркама по килограму амбалаже.

(3) Обрачун Накнаде за опште циљеве (NOC) врши се према следећој формули:

$$NOC = \Sigma (IR - ORi) \cdot KRi$$

а) IR - количина амбалажног отпада изражена у килограмима (kg) коју је потребно поново искористити и рециклирати у односу на дефинисане опште циљеве, а израчунава се према формули:

$$IR = Ti \cdot CiR,$$

при чему је:

б) Ti - укупна количина амбалаже у коју је упакован производ пласиран на тржиште, према врсти амбалаже, изражена у килограмима,

в) CiR - проценат поновно искоришћеног и рециклираног амбалажног отпада утврђен као општи циљ за календарску годину, према врсти амбалаже,

г) ORi - количина амбалажног отпада према врсти амбалаже која је поново искоришћена или рециклирана, изражена у килограмима,

д) KRi - коефицијент накнаде за поновно искоришћење и рециклажу 1 kg амбалажног отпада према врсти амбалаже, изражен у конвертибилним маркама.

(4) Обрачун Накнаде за специфичне циљеве (NSC) врши се према следећој формули:

$$NSC = \sum (R_i - OR_i) \cdot KR_i$$

а) R_i - количина амбалажног отпада према врсти амбалаже коју је неопходно рециклирати према специфичним циљевима, изражена у килограмима, а израчунава се према формули:

$$R_i = T_i \cdot CR_i,$$

при чему је:

б) T_i - укупна количина амбалаже у коју је упакован производ пласиран на тржиште, према врсти амбалаже, изражена у килограмима,

в) CR_i - проценат поновно искоришћеног и рециклираног амбалажног отпада утврђен као специфични циљ за календарску годину, према врсти амбалаже,

г) OR_i - количина амбалажног отпада према врсти амбалаже која је рециклирана, изражена у килограмима,

д) KR_i - коефицијент накнаде за поновно искоришћење и рециклажу 1 kg амбалажног отпада према врсти амбалаже, изражен у конвертибилним маркама.

Напомена: Ако је количина амбалажног отпада који је рециклиран већа од количине коју је неопходно рециклирати, тј. ако је $OR_i > R_i$, израз $(R_i - OR_i)$ узима се да је једнак нули.

(5) Под индексом 'i' подразумијева се посебно свака врста амбалажног отпада, односно 'i' може да буде: стакло, метал, папир/картон, пластика и/или дрво.

Члан 63в

(брисано)

Члан 63г

(1) Коефицијенти накнаде за поновно искоришћење и рециклажу једног килограма амбалажног отпада, према врсти амбалаже, изражени у конвертибилним маркама, коефицијент евидентирајуће накнаде, изражен у конвертибилним маркама по килограму амбалаже и циљеви управљања амбалажним отпадом, изражени у процентима по врстама амбалаже, за календарску годину, који се узимају у обзир приликом обрачуна накнаде налазе се у Прилогу 1. и Прилогу 2. овог закона и чине његов саставни дио.

(2) Коефицијенти и циљеви из става 1. овог члана могу се мијењати у зависности од економских инструмената који утичу на успостављање система управљања амбалажним отпадом.

(3) Коефицијенти и циљеви за обрачун накнаде из става 1. овог члана не примјењују се уколико је ријеч о:

а) амбалажи, односно амбалажном материјалу у који се пакује производ који се ставља у промет у току једне календарске године, а чија укупна количина не прелази 100 kg за папир, 300 kg за стакло, 30 kg за метале, 80 kg за пластику, 100 kg за дрво и 50 kg укупно за све друге материјале за паковање,

б) амбалажи са дугим вијеком трајања и повратној амбалажи на коју се примјењује кауцијски систем,

в) извезеној амбалажи у коју је упакован производ,

г) амбалажи у коју је упакован производ увезен у некомерцијалне сврхе или који је физичко лице купило за сопствене потребе,

д) произведеном, увезеном или извезеном амбалажном материјалу који служи за даљу производњу амбалаже и

ђ) извезеном амбалажном отпаду.

(4) Висина накнаде обрачунава се на основу:

а) кварталног извјештаја о управљању амбалажом и амбалажним отпадом који обвезник плаћања накнаде, а који своје обавезе управљања отпадом није пренио на оператера, доставља Фонду, и то за:

1) јануар, фебруар и март текуће године, најкасније до 20. априла текуће године,

2) април, мај и јун текуће године, најкасније до 20. јула текуће године,

3) јул, август и септембар текуће године, најкасније до 20. октобра текуће године,

4) октобар, новембар и децембар текуће године, најкасније до 20. јануара наредне године;

б) годишњег извјештаја о управљању амбалажом и амбалажним отпадом који оператер и обвезник плаћања накнаде, а који је своје обавезе управљања отпадом пренио на оператера, достављају Фонду најкасније до 20. јануара текуће године за претходну годину.

(5) Фонд обрачунава накнаду на основу поднесеног кварталног или годишњег извјештаја и доноси рјешење о плаћању накнаде, односно о ослобађању од плаћања накнаде.

(6) Рјешењем о плаћању накнаде утврђују се висина накнаде, начин и рок плаћања.

(7) Рјешењем о ослобађању од плаћања накнаде утврђује се да је обвезник плаћања испунио прописане циљеве управљања амбалажом и амбалажним отпадом.

(8) Накнада за евидентирање из члана 63б. овог закона уплаћује се на рачун јавних прихода буџета Републике Српске, распоређује на рачун Фонда и намјенски троши за обављање послова праћења поднесених извјештаја о управљању амбалажом и

амбалажним отпадом, вођење базе података, контроле и евиденције обвезника система управљања амбалажним отпадом.

(9) Накнада за опште циљеве и накнада за специфичне циљеве из члана 63б. овог закона уплаћују се на рачун јавних прихода буџета Републике Српске, распоређују на рачун Фонда и намјенски се троше за управљање амбалажом и амбалажним отпадом.

(10) Доказ о извршеној уплати накнаде обвезник је дужан да достави Фонду.

(11) Обрасци за извјештаје из става 4. овог члана утврђују се посебним прописом Владе из члана 63з. овог закона.

Члан 63д

(1) Произвођач производа, од којих послѣе њихове употребе настаје амбалажни отпад, дужан је да испуњава обавезе сразмјерно количини амбалаже коју је ставио на тржиште.

(2) Обавезе из става 1. овог члана сматраће се извршеним ако:

а) произвођач производа уплати накнаду у складу са чланом 63г. ст. 6, 7. и 8. овог закона,

б) је произвођач производа склопио уговор о преносу обавезе испуњавања прописаних циљева са оператером који посједује дозволу издату од Министарства и који је испунио преузету уговорну обавезу испуњавања прописаних циљева од произвођача или

в) произвођач производа исходи рјешење о ослобађању од плаћања накнаде.

Члан 63ђ

“(1) Оператер је правно лице које је овлашћено од Министарства за обављање дјелатности управљања амбалажом и амбалажним отпадом.

(2) Оснивачи оператера су правна лица и предузетници који обављају своју пословну дјелатност стављањем у промет амбалаже или упакованог производа на тржиште Републике.

(3) Оператер сав свој профит улаже у изградњу инфраструктуре за управљање амбалажним отпадом и његов примарни циљ пословања је испуњавање циљева у управљању амбалажним отпадом утврђених за календарску годину.

(4) Оператер може дјелатност управљања амбалажом и амбалажним отпадом да обавља сам или путем овлашћених подизвођача, ако посједују дозволу издату у складу са овим законом и прописима донесеним на основу овог закона.

(5) Обвезник из члана 63а. овог закона може склопити са оператером уговор о преносу обавезе управљања амбалажом и амбалажним отпадом ради испуњавања циљева у складу са овим законом и прописима донесеним на основу овог закона.

(6) Уговором из става 4. овог члана уређују се међусобна права и обавезе уговорних страна.

(7) Накнаде које утврђује оператер за уговорене обвезнике система управљања амбалажом и амбалажним отпадом морају бити једнаке за осниваче и уговорене обвезнике система.

Члан 63е

(1) Оператер не може управљати отпадом без дозволе Министарства.

(2) Министарство издаје дозволу оператеру на основу поднесеног захтјева уколико:

а) располаже техничким, људским и финансијским ресурсима неопходним за управљање амбалажом и амбалажним отпадом и

б) испуњава услове прописане овим законом и прописима донесеним на основу овог закона.

(3) Министарство издаје дозволу из става 1. овог члана на период важења од пет година.

(4) Садржај захтјева и посебни услови за издавање дозволе за оператера утврђују се прописом из члана 63з. овог закона, којим се уређују начин и поступак управљања амбалажом и амбалажним отпадом.

(5) Министарство ће по службеној дужности, односно на иницијативу надлежног инспектора рјешењем одузети дозволу за рад оператера ако:

а) дође до промјене услова на основу којих је издата дозвола,

б) не обезбиједи управљање амбалажом и амбалажним отпадом у складу са овим законом и посебним прописима који регулишу управљање амбалажом и амбалажним отпадом,

в) не доставља Фонду годишњи извјештај о управљању амбалажом и амбалажним отпадом и

г) не испуњава обавезе управљања амбалажом и амбалажним отпадом у складу са прописаним циљевима.

Члан 63ж

(1) Оператер који не испуни прописане циљеве дужан је да плати на рачун јавних прихода буџета Републике Српске укупни износ накнаде обрачунате за сваког обвезника који је на оператера пренио своју обавезу управљања амбалажом и амбалажним отпадом.

(2) За укупно пријављене количине амбалаже и амбалажног отпада, за које су обвезници пренијели на оператера своју обавезу испуњавања прописаних циљева за управљање

амбалажом и амбалажним отпадом у складу са овим законом и прописима донесеним на основу њега, оператер плаћа накнаде за евидентирање.

(3) У случају да оператер не уплати обрачунату накнаду у складу са ставом 1. овог члана у остављеном року, Фонд ће за сваког обвезника, који је своју обавезу управљања амбалажом и амбалажним отпадом пренио на оператера, извршити обрачун накнаде и донијети рјешење о плаћању накнаде на основу поднесеног појединачног извјештаја, у складу са чланом 63г. овог закона.

Члан 63з

Услови за дизајнирање, производњу и употребу амбалаже, управљање амбалажом и амбалажним отпадом, посебни услови за издавање дозволе за оператера, као и обрасци извјештаја о управљању амбалажом и амбалажним отпадом, уређују се посебним прописом Владе.

VIII - ДОЗВОЛЕ ЗА УПРАВЉАЊЕ ОТПАДОМ

Члан 64

(1) За обављање једне или више дјелатности у области управљања отпадом прибављају се дозволе, а оне могу бити:

- а) дозвола за сакупљање отпада,
- б) дозвола за транспорт отпада,
- в) дозвола за складиштење отпада,
- г) дозвола за третман отпада и
- д) дозвола за одлагање отпада.

(2) За обављање више дјелатности једног одговорног лица може се издати једна дозвола.

(3) Дозвола за сакупљање и транспорт опасног отпада издаје се у складу са чланом 74. овог закона и другим прописима.

(4) Дозволе из ст. 1. и 2. овог члана издају се за обављање дјелатности у области управљања отпадом.

(5) Дозволе из става 1. овог члана издаје Министарство.

(6) Примјерак дозвола из става 1. овог члана Министарство доставља надлежној инспекцији.

Члан 65

Дозвола се не издаје за:

- а) кретање отпада унутар локације произвођача отпада,
- б) контејнере за отпад из домаћинства на јавним мјестима, односно за лице које преноси отпад из домаћинства у контејнере, центре за сакупљање или у постројење за управљање отпадом,
- в) кретање отпада између различитих постројења или локација истог произвођача, са изузетком опасног отпада,
- г) превоз отпада који врши сам произвођач са својим властитим превозним средствима до локације или постројења за управљање отпадом које за то има дозволу, а количине отпада не прелазе 1000 килограма по једној пошилици, искључујући опасан отпад,
- д) враћање амбалаже или искоришћених производа од трговаца и
- ђ) физичка лица, односно индивидуалне сакупљаче отпада, који сакупљају разврстан неопасан отпад на територији јединице локалне самоуправе.

Члан 66

(1) Одговорна лица постројења за складиштење, третман и одлагање отпада уз захтјев за издавање дозволе подносе и елаборат, који садржи сљедеће:

- а) податке о подносиоцу захтјева,
- б) податке о постројењу и локацији,
- в) податке о капацитету постројења,
- г) податке о врсти, количини и поријеклу отпада,
- д) методе и технологије које ће се користити,
- ђ) податке о инсталираној опреми и уређајима који ће се користити,
- е) број запослених и њихове квалификације и
- ж) податке о квалификованом лицу одговорном за стручни рад.

(2) За депоније отпада, елаборат из става 1. овог члана садржи и елементе који се односе на опремање локације ради спречавања и контроле загађења, а то су: прихватни систем за отпадне воде, прихватни систем за процједне воде, систем за пречишћавање процједних вода, систем за контролу гаса из депоније, систем за сакупљање атмосферских вода, успостављање, одржавање и заштиту завршног покривача.

(3) Носилац израде елабората из става 1. овог члана је овлашћено правно лице које испуњава услове из области заштите животне средине.

(4) Уз захтјев за издавање дозволе из става 1. овог члана, одговорно лице прилаже сљедећу документацију:

а) потврду о регистрацији,

б) план заштите од удеса и овјерен елаборат заштите од пожара, у складу са законом,

в) план за затварање постројења,

г) изјаву о методама третмана или одлагања отпада,

д) изјаву о методама третмана и одлагања остатака из постројења,

ђ) еколошку дозволу издату у складу са прописом који регулише заштиту животне средине,

е) локацијске услове,

ж) грађевинску дозволу,

з) копије одобрења и сагласности других надлежних органа, издатих у складу са посебним прописима,

и) финансијске и друге гаранције или одговарајуће осигурање за случај удеса или штете причињене трећим лицима и

ј) потврду о уплати одговарајуће административне таксе.

(5) Министарство, по потреби, може захтијевати додатне податке, информације или документацију за издавање дозволе.

(6) Министар доноси правилник којим прописује образац захтјева за издавање дозволе из става 1. овог члана.

Члан 67

(1) Захтјев за издавање дозволе за сакупљање, транспорт, складиштење, третман и одлагање отпада подноси се Министарству.

(2) Министарство разматра поднесени захтјев, приложену документацију и доноси рјешење којим издаје дозволу подносиоцу захтјева или одбија захтјев, уз образложење о разлозима одбијања.

Члан 68

(1) Дозволом се утврђују услови за обављање дјелатности одговорног лица у постројењу за складиштење, третман и одлагање отпада.

(2) Дозвола садржи:

а) податке о локацији,

б) техничке и технолошке услове за рад постројења,

в) податке о поријеклу, одредишту и третману отпада,

г) податке о врсти и количини отпада који се третира или одлаже,

д) процедуре за контролу рада постројења и мониторинг животне средине,

ђ) мјере заштите од удеса, мјере заштите од пожара, као и процедуре за затварање постројења,

е) висину финансијске гаранције или другог инструмента за покриће трошкова рада постројења и

ж) обавезу достављања података о врсти и количинама третираног и одложеног отпада, као и о резултатима мониторинга.

(3) Ако се дозвола издаје за одлагање отпада, поред података из става 2. овог члана, садржи и податке о:

а) класи депоније (за инертни, опасни или неопасни отпад),

б) процедури за пријем отпада,

в) укупном капацитету депоније,

г) техничкој документацији за изградњу депоније и о постројењу и опреми која ће се користити,

д) оперативном плану са распоредом и динамиком пуњења депоније,

ђ) плановима за затварање и рекултивацију и

е) висини финансијске гаранције или другог инструмента за покриће трошкова рада депоније и накнадног одржавања локације после затварања.

(4) Дозвола за мобилно постројење за третман отпада садржи и обавезу одговорног лица да о свакој промјени локације обавијести Министарство и достави одобрење за локацију.

(5) Министар доноси правилник којим прописује садржину и изглед дозволе.

Члан 69

(1) Министарство доноси рјешење којим се одбија захтјев за издавање дозволе ако:

а) захтјев није у складу са заједничким и локалним планом управљања отпадом,

б) нису испуњени услови у погледу метода управљања отпадом и

в) подносилац захтјева нема квалификованих лица одговорних за стручни рад у постројењу.

(2) У случају да захтјев за издавање дозволе не садржи прописане податке и документацију, Министарство ће подносиоцу захтјева одредити рок за отклањање недостатака, односно достављање доказа.

(3) Ако подносилац захтјева у одређеном року не отклони недостатке, односно не достави тражене доказе, Министарство одбацује захтјев, у складу са законом.

Члан 70

(1) Рјешење којим се издаје дозвола за сакупљање, транспорт, складиштење и третман отпада издају се на период од пет година, а за одлагање отпада на период од десет година.

(2) Послије истека рока из става 1. овог члана подноси се захтјев за обнављање или ревизију услова из дозволе у складу са овим законом.

(3) Захтјев за обнављање дозволе подноси се четири мјесеца прије истека важења дозволе ради обезбјеђења континуитета важења дозволе.

(4) Обнављање дозволе из става 1. овог члана врши се достављањем доказа којим се утврђује да није дошло до значајних промјена услова на основу којих је издата дозвола која је предмет обнављања.

(5) Под доказима из става 4. овог члана подразумијева се:

а) записник инспектора за заштиту животне средине, сачињен на лицу мјеста, којим се доказује да није дошло до значајних промјена услова који се односи на постројење и активности постројења за које је издата дозвола и

б) изјава одговорног лица, овјерена од органа надлежног за овјеру потписа, да са даном подношења захтјева за обнављање дозволе није дошло до значајних промјена услова који се односи на постројење и активности постројења за које је издата дозвола.

(6) Министар доноси рјешење о обнављању дозволе ако утврди да су испуњени услови за њено обнављање у складу са овим законом.

(7) Одговорно лице депоније одговорно је за примјену услова прописаних дозволом и последице затварања депоније, све док надлежни орган за издавање дозволе, не изда потврду којом се гарантује да су ризици по здравље људи и животну средину сведени на прихватљив ниво.

(8) Ако се покрене поступак стечаја или ликвидације лица које има дозволу, одговорност за испуњење услова прописаних у дозволи преноси се на правног сљедбеника или власника земљишта.

Члан 71

(1) Дозвола престаје да важи ако:

а) истекне рок на који је издата,

б) се у вршењу инспекцијског надзора утврди да одговорно лице не испуњава услове прописане дозволом и не поступи у остављеном року по наложеним мјерама инспектора,

в) је покренут стечајни поступак, а активности не настави неко други и

г) одговорно лице не достави доказе прописане чланом 70. став 5. овог закона.

(2) Рјешењем о престанку важења дозволе утврђују се мјере и активности које је потребно спровести након престанка рада одговорног лица, да би се избјегао ризик по животну средину, здравље људи и материјална добра.

Члан 72

(1) Услови из дозволе могу се промијенити у року важења дозволе ако:

а) постоји опасност да настане штета или настане штета по здравље људи и животну средину,

б) дође до измјена закона и других прописа и

в) промјене услова у дозволи, услови безбједности у раду захтијевају ревизију, односно измјену дозволе.

(2) Уколико је промјена услова из става 1. тачка в) овог члана значајна, те подразумијева промјену у природи или функционисању, односно проширење постројења, која може да има значајан негативан утицај на људско здравље и животну средину, потребно је прибавити нову дозволу у складу са овим законом.

(3) Уколико су потребни додатни подаци да би се одредило да ли је промјена значајна, Министарство ће затражити од одговорног лица да их достави.

(4) Промјену услова у дозволи, односно ревизију дозволе из става 1. овог члана врши Министарство по службеној дужности, на иницијативу надлежног инспектора или на захтјев одговорног лица.

Члан 73

(1) Министарство обавјештава јавност о издатој дозволи путем интернет странице Министарства.

(2) Јавно обавјештење из става 1. овог члана садржи сљедеће податке:

- а) назив и адресу лица коме је издата дозвола и број дозволе,
- б) локацију постројења и
- в) кратки опис активности.

Члан 74

(1) Дозвола за сакупљање и транспорт отпада издаје се лицу регистрованој за обављање дјелатности сакупљања, односно лицу које има својство превозника у складу са законима којима се уређује превоз у јавном саобраћају, односно домаћем превознику, у складу са законима којима се уређује међународни јавни превоз, осим у случајевима дефинисаним у члану 65. овог закона.

(2) Захтјев за издавање дозволе из става 1. овог члана садржи:

- а) податке о подносиоцу захтјева,
- б) податке о регистрацији за обављање дјелатности,
- в) податке о врсти отпада,
- г) податке о локацији и опреми за сакупљање,
- д) податке о превозним средствима,
- ђ) потврду о уплати одговарајуће административне таксе и
- е) друге податке на захтјев Министарства.

(3) Дозволом из става 1. овог члана утврђују се обавезне мјере поступања приликом сакупљања, односно транспорта инертног, неопасног и опасног отпада, у складу са одредбама овог закона и других прописа.

(4) Дозвола из става 1. овог члана издаје се на период од пет година и може се обновити.

(5) Ако правно или физичко лице из става 1. овог члана не поступа у складу са условима прописаним дозволом, Министарство доноси рјешење о престанку важења дозволе, у складу са чланом 71. овог закона.

IX - ПРЕКОГРАНИЧНО КРЕТАЊЕ ОТПАДА

Члан 75

(1) Прекогранично кретање отпада врши се у складу са овим законом и другим прописима.

(2) Прекогранично кретање отпада прати документација о кретању од мјеста гдје је кретање почело до коначног одредишта у складу са овим законом и подзаконским актима донесеним на основу њега, као и међународним прописима који се односе на прекогранични промет.

(3) Отпад за чији третман или одлагање на еколошки прихватљив и ефикасан начин нема техничких могућности и постројења у Републици Српској, извози се.

(4) Неопасан отпад може се увозити ради третмана под условом да постоји постројење за третман тог отпада.

(5) Забрањен је увоз отпада ради одлагања и искоришћења у енергетске сврхе у складу са овим законом.

(6) Забрањен је увоз опасног отпада.

(7) Изузетно од одредбе става 6. овог члана поједине врсте опасног отпада које су потребне као секундарне сировине прерађивачкој индустрији у Републици, у складу са циљевима прераде тих отпада, могу се увозити на основу дозволе коју издаје Министарство.

(8) Увоз опасног отпада из става 7. овог члана може се дозволити под условом да постоји постројење за прераду тог отпада за чији рад је издата дозвола, у складу са законом.

(9) Прекогранично кретање отпада врши се под условом да се отпад пакује, обиљежава и транспортује на начин којим се обезбјеђују услови за најмањи ризик по здравље људи и животну средину.

(10) Лице које има својство превозника у складу са законима којима се уређује међународни превоз у јавном саобраћају мора посједовати акт којим се утврђује испуњеност услова за почињање и обављање јавног превоза ствари и увјерење о оспособљености за обављање међународног јавног превоза.

(11) Влада доноси уредбу којом одређује поједине врсте опасног отпада које се могу увозити као секундарне сировине.

Члан 76

(1) Захтјев за издавање дозволе за увоз, извоз и транзит отпада подноси се у складу са законом.

(2) За свако прекогранично кретање отпада, уз захтјев за издавање дозволе, Министарству се подноси документација која садржи:

а) уговор закључен између увозника и извозника,

б) општу и посебну документацију која се подноси уз захтјев у складу са посебним прописом и

в) друге доказе и документацију у складу са овим законом и законом којим се уређује заштита животне средине.

(3) За прекогранично кретање отпада подносилац захтјева обезбјеђује одговарајућу финансијску гаранцију и полису осигурања или други облик осигурања зависно од захтјева државе увоза или транзита, у износу који је потребан за трошкове третмана отпада, као и за трошкове санације у случају удеса.

(4) Министарство доноси одлуку по захтјеву за одобравање увоза, извоза и транзита отпада на основу чињеница садржаних у документацији која се подноси уз захтјев, при чему посебно узима у обзир:

а) да ли је увоз/извоз отпада забрањен за потребе поновног искоришћења или одлагања у држави увоза/извоза,

б) да ли држава извоза/транзита/увоза примјењује систем обавјештавања о прекограничном кретању отпада који није опасан отпад,

в) да ли ће се са отпадом намијењеним за поновно искоришћење или одлагање поступати на еколошки прихватљив начин,

г) стање прерађивачких капацитета на територији Републике, податке о расположивим и потребним количинама отпада као секундарне сировине које води Фонд и

д) циљеве прераде за одређене врсте отпада.

(5) Дозвола за увоз, извоз и транзит отпада на чије се прекогранично кретање примјењује контролни поступак прописан потврђеним међународним уговором издаје се у року од 60 дана од дана пријема захтјева из става 1. овог члана.

(6) Увоз, извоз и транзит отпада који се обавља у више пошиљки одобрава се за период до годину дана.

(7) Подносилац захтјева може затражити дозволу за увоз, извоз и транзит више пошиљки у случају када се ради о отпаду истих физичко-хемијских особина, који се отпрема на исто одређиште преко истих граничних прелаза.

(8) Извозник, односно увозник је дужан да до 31. марта текуће године достави Министарству податке о извршеном извозу, односно увозу отпада за претходну годину.

(9) Ако извозник не достави податке из става 7. овог члана Министарство извознику забрањује даљи извоз отпада све док извозник не достави податке и о забрани обавјештава орган надлежан за послове царине.

(10) Министар доноси правилник којим прописује општу и посебну документацију која се подноси уз захтјев из става 1. овог члана.

(11) Влада доноси уредбу којом прописује:

а) листу опасног отпада чији је увоз забрањен,

б) листу опасног отпада који се може увозити,

в) листу опасног отпада чији је извоз и транзит дозвољен,

г) листу неопасног отпада чији је увоз, извоз и транзит дозвољен,

д) листу неопасног отпада за који се не издаје дозвола, са документацијом која прати прекогранично кретање,

ђ) садржину, изглед и упутство за попуњавање Обавјештења о прекограничном кретању отпада и

е) садржину, изглед и упутство за попуњавање Документа о прекограничном кретању отпада.

Члан 77

(1) Забрањено је прекогранично кретање отпада ако:

а) све земље које учествују нису обавијештене,

б) све земље које учествују нису издале дозволу, уколико је ријеч о прекограничном кретању опасног отпада,

в) издата дозвола представља фалсификат или је прибављена преваром,

г) се врши супротно издатој дозволи и

д) се врши намјерно одлагање отпада супротно одредбама овог закона и општим принципима међународног законодавства о заштити животне средине.

(2) Ако прекогранично кретање отпада за које је издата дозвола не може да се изврши у складу са одредбама овог закона, односно ако се у року од 90 дана од дана доласка отпада

на одредиште у земљи увоза не може наћи рјешење за одлагање отпада на еколошки прихватљив начин, земља која извози отпад дужна је да обезбиједи враћање отпада, о трошку извозника.

(3) У случају из става 2. овог члана лице које има дозволу за увоз, извоз или транзит отпада обавјештава Министарство и орган надлежан за послове царине, који обезбјеђују несметано враћање отпада у земљу извоза.

Члан 78

(1) У случају кретања опасног отпада ради одлагања између Републике, Федерације Босне и Херцеговине и Брчко Дистрикта БиХ, потребно је обавјештење министарства надлежног за заштиту животне средине ентитета или Брчко Дистрикта БиХ из којег се превози отпад министарству надлежном за заштиту животне средине ентитета или Брчко Дистрикта БиХ у којем се врши одлагање опасног отпада.

(2) Обавјештење садржи:

а) податке о изворима, саставу и количини опасног отпада,

б) договорен путни правац и договорено осигурање за треће стране у случају штете,

в) мјере за обезбјеђење сигурног транспорта и

г) назив примаоца отпада, локације на којој ће се третирати и начин на који ће се одлагати отпад.

(3) Изузетно, Република може забранити кретање одређених врста опасног отпада или кретања из другог ентитета, односно Брчко Дистрикта који су већ најављени.

X - ИЗВЈЕШТАВАЊЕ О ОТПАДУ И БАЗА ПОДАТАКА

Члан 79

(1) За потребе остваривања циљева Стратегије, те због цјеловитог увида у стање животне средине израђује се извјештај о управљању отпадом на територији Републике који је саставни дио Извјештаја о стању животне средине и подноси се једанпут у двије године Народној скупштини Републике Српске, у складу са прописом о заштити животне средине.

(2) Двије или више јединица локалне самоуправе које су донијеле заједнички план управљања отпадом разматрају извјештај о реализацији плана једанпут у три године и по истеку рока важења заједничког плана управљања отпадом и извјештај достављају Министарству и Фонду.

(3) Јединица локалне самоуправе разматра извјештај о реализацији локалног плана управљања отпадом једанпут у три године и по истеку рока важења локалног плана управљања отпадом и извјештај доставља Министарству и Фонду.

(4) На основу поднесених извјештаја, надлежне скупштине могу измијенити или допунити одговарајућа планска документа.

(5) Министар доноси правилник којим прописује садржину и образац извјештаја о реализацији заједничког и локалног плана управљања отпадом.

Члан 80

(1) Произвођач и власник отпада, изузев домаћинства, дужан је да води и чува дневну евиденцију о отпаду и доставља редовни годишњи извјештај Фонду.

(2) Правна лица, односно предузетници који учествују у промету отпада дужни су да Фонду достављају податке о врсти и количини отпада, укључујући и секундарне сировине које су стављене у промет, на прописан начин.

(3) Извјештај из става 1. овог члана садржи податке о: врсти, количини, поријеклу, карактеризацији и класификацији, саставу, складиштењу, транспорту, увозу, извозу, третману и одлагању насталог отпада, као и отпада примљеног у постројење за управљање отпадом.

(4) Произвођач и власник отпада чува најмање пет година основна документа и податке из извјештаја из става 1. овог члана.

(5) Јединица локалне самоуправе води и чува евиденцију о прикупљеном комуналном отпаду, као и попис неуређених депонија и податке о томе доставља Фонду.

(6) Фонд чува оригинале извјештаја о отпаду најмање 25 година за потребе статистике Републике о производњи отпада.

(7) Фонд једанпут годишње, најкасније до 31. маја текуће године, као и по потреби, односно на захтјев, доставља информацију о прикупљеним подацима и подацима из достављених извјештаја Министарству.

(8) Министар доноси:

а) правилник којим се прописује образац дневне евиденције и годишњег извјештаја о отпаду са упутством за његово попуњавање,

б) правилник којим се прописује методологија за прикупљање података о саставу и количинама комуналног отпада на територији јединице локалне самоуправе и

в) правилник којим се прописује методологија за прикупљање података о врстама и количинама отпада, укључујући и секундарне сировине, које су стављене у промет.

Члан 81

- (1) Регистар издатих дозвола установљава и води Министарство и податке из регистра доставља Фонду.
- (2) Регистар издатих дозвола је база података у којој се евидентирају подаци о издатим дозволама за управљање отпадом и дозволама за увоз, извоз и транзит отпада.
- (3) Подаци уписани у регистар издатих дозвола су јавни.
- (4) Министар доноси правилник којим прописује садржину, начин вођења и изглед регистра издатих дозвола за управљање отпадом.

XI - ФИНАНСИРАЊЕ УПРАВЉАЊА ОТПАДОМ

Члан 82

Трошкови управљања отпадом утврђују се према количини и својствима отпада у складу са начелом "загађивач плаћа" и обухватају:

- а) трошкове одвојеног сакупљања отпада,
- б) трошкове превоза отпада,
- в) трошкове других мјера управљања отпадом које нису покривене приходом оствареним прометом отпада,
- г) трошкове уклањања отпада који је непознато лице одложило изван депоније и
- д) трошкове пројектовања и изградње постројења за складиштење, третман и одлагање отпада, трошкове рада постројења, трошкове затварања, његовог накнадног одржавања након престанка његовог рада.

Члан 83

- (1) Произвођач или власник отпада сноси трошкове сакупљања, транспорта, складиштења, третмана и одлагања отпада у складу са законом.
- (2) Трошкове уклањања отпада одложеног изван депоније, чије поријекло не може да се утврди, односно установи његова веза са произвођачем, односно лицем које га је одложило, сноси јединица локалне самоуправе.
- (3) Домаћинства сnose трошкове управљања отпадом у складу са прописима којима се уређују комуналне дјелатности.

Члан 84

(1) Правно или физичко лице које обавља дјелатност сакупљања, транспорта, складиштења, третмана или одлагања отпада наплаћује своје услуге према цијени утврђеној у складу са посебним прописима.

(2) Произвођач или увозник производа који послѣ употребе постају посебни токови отпада, плаћа накнаду у складу са овим законом и посебним прописима.

(3) Произвођач и увозник из става 2. овог члана дужан је да води и чува дневну евиденцију о количини и врсти произведених и увезених производа, односно доставља редовни годишњи извјештај Фонду.

(4) Накнаде из става 2. овог члана уплаћују се на рачун јавних прихода буџета Републике, распоређују на рачун Фонда и намјенски користе за инвестиционе и оперативне трошкове управљања посебним токовима отпада путем Фонда, у складу са овим законом и посебним прописом.

(5) Влада доноси уредбу којом утврђује производе који послѣ употребе постају посебни токови отпада, образац дневне евиденције о количини и врсти произведених и увезених производа и годишњег извјештаја, начин и рокове достављања годишњег извјештаја, обвезнике плаћања накнаде, критеријуме за обрачун, висину, динамику и начин обрачунавања и плаћања накнаде.

Члан 85

(1) Спровођење Стратегије и планова управљања отпадом, као и изградња постројења за складиштење, третман и одлагање отпада, финансира се из намјенских средстава Фонда, у складу са прописима о Фонду, као и кредита, донација и средстава правних и физичких лица која управљају отпадом, накнада и других извора финансирања, у складу са законом.

(2) Спровођење заједничких и локалних планова управљања отпадом, као и изградња постројења за складиштење, третман и одлагање отпада финансира се из намјенских средстава Фонда, у складу са прописима о Фонду, као и намјенских средстава буџета јединица локалне самоуправе, кредита, донација и средстава правних и физичких лица која управљају отпадом, накнада и других извора финансирања, у складу са законом.

Члан 86

Намјенска средства из члана 85. овог закона користе се за:

а) изградњу постројења за управљање отпадом,

б) унапређивање организације управљања отпадом,

в) управљање истрошеним батеријама и акумулаторима, отпадним уљима, отпадним гумама, отпадом од електричних и електронских производа, отпадом од флуоресцентних цијеви које садрже живу, отпадним возилима и медицинским отпадом,

- г) подстицање одвојеног сакупљања отпада,
- д) подстицање тржишта рециклираних материјала,
- ђ) спровођење заједничких и локалних планова управљања отпадом из чл. 19. и 20. овог закона,
- е) развој информационог система за управљање отпадом,
- ж) помоћ у развоју и примјени нових технологија за третман отпада,
- з) санацију дугогодишњег загађења отпадом,
- и) програме образовања и јачања свијести јавности о питањима заштите животне средине и управљања отпадом и
- ј) друге трошкове, у складу са законом.

Члан 87

Плаћање трошкова административних такса за издавање дозвола прописаних овим законом врши се у складу са прописима о административним таксама.

XII - НАДЗОР

Члан 88

Управни надзор над примјеном одредаба овог закона и прописа донесених на основу њега, као и надзор над радом Фонда и овлашћених правних лица, у вршењу повјерених послова, врши Министарство.

Члан 89

Инспекцијски надзор над спровођењем одредаба овог закона и других прописа донесених на основу њега врше инспектори Републичке управе за инспекцијске послове и инспектори јединица локалне самоуправе (у даљем тексту: инспектор).

Члан 90

У вршењу послова инспекцијског надзора инспектор има право и дужност да провјерава и контролише:

- а) спровођење и ажурирање планова управљања отпадом,
- б) употребу и коришћење одговарајућих технологија и ефикасног коришћења сировина и енергије,

- в) поступање јединица локалне самоуправе у складу са закљученим споразумом о заједничком одлагању отпада,
- г) управљање отпадом у постројењима која стварају отпад, примјену мјера и поступака за смањење његових количина или опасних својстава, класификацију, сакупљање, складиштење, третман, транспорт и одлагање отпада,
- д) техничке карактеристике и капацитете, организацију и рад постројења за управљање отпадом, укључујући мониторинг, методе третмана и мјере предострожности у складу са условима утврђеним у дозволи,
- ђ) испуњеност услова за изградњу и рад постројења за складиштење, третман и одлагање отпада,
- е) поступање са отпадом у току његовог сакупљања и транспорта, односно у току његовог кретања,
- ж) поступање са отпадом у прекограничном кретању на позив царинских службеника,
- з) испуњеност услова за рад, затварање и рекултивацију постојећих депонија отпада и надзор над депонијом после њеног затварања у периоду од најмање 30 година,
- и) поступак класификације, складиштења, паковања, обиљежавања и транспорта опасног отпада, у складу са овим и другим законом,
- ј) поступање са отпадом у складу са прописаним обавезама управљања посебним токовима отпада,
- к) примјену прописаних мјера и поступака за спречавање удеса и у случају удеса,
- л) прописане забране и ограничења,
- љ) рад лица одговорног за управљање отпадом и квалификованог лица одговорног за стручни рад у постројењу за управљање отпадом,
- м) вођење и чување прописане евиденције са подацима о поријеклу, одредишту, третману, врсти и количини отпада и
- н) спровођење других прописаних мјера и поступака управљања отпадом.

Члан 91

(1) У вршењу послова из члана 90. овог закона инспектор је овлашћен да:

- а) нареди спровођење плана управљања отпадом и његово ажурирање,

- б) нареди заједничко обезбјеђивање и спровођење управљања отпадом на територији јединица локалне самоуправе,
- в) забрани коришћење технологије и рад постројења која не испуњавају услове за смањење настајања отпада и ефикасно коришћење сировина,
- г) нареди произвођачу производа који послје употребе постаје опасан отпад да тај отпад преузме без накнаде или да ту обавезу пренесе на лице овлашћено за управљање опасним отпадом, у складу са овим законом,
- д) нареди произвођачу отпада да изврши класификацију отпада и прибави доказе о карактеризацији отпада, односно употребној вриједности рециклабилног материјала,
- ђ) нареди произвођачу, односно власнику отпада, одвојено сакупљање отпада у складу са потребама будућег третмана,
- е) нареди произвођачу отпада да преда отпад правном или физичком лицу које је овлашћено за управљање отпадом, ако није у могућности да организује поступање са отпадом у складу са овим законом,
- ж) нареди произвођачу отпада да води и чува прописане евиденције, лицу које врши промет да доставља податке о врсти и количини отпада, укључујући и секундарне сировине које су стављене у промет,
- з) нареди произвођачу отпада да одреди лице одговорно за управљање отпадом,
- и) забрани свако кретање отпада супротно условима у дозволи издатој у складу са овим законом,
- ј) забрани третман отпада супротно условима из дозволе,
- к) забрани рад постројења и употребу опреме за третман отпада која се не користи у складу са техничким упутством,
- л) забрани третман отпада ако отпад није обезбјеђен и заштићен од расипања и цурења,
- љ) забрани пријем и одлагање отпада на депонији супротно условима у издатој дозволи,
- м) нареди спровођење мјера којима се обезбјеђује заштита животне средине на депонији у складу са законом,
- н) нареди спровођење рекултивације депоније послје њеног затварања и надзор над депонијом у периоду од најмање 30 година, у циљу смањења ризика по здравље људи и животну средину,

- њ) нареди правном лицу, које обавља послове управљања отпадом у складу са овим законом, да одреди квалификовано лице одговорно за стручни рад у постројењу за управљање отпадом,
- о) нареди правном лицу, које обавља послове управљања отпадом у складу са овим законом, да води и чува прописане евиденције,
- п) забрани изградњу и рад постројења за управљање отпадом које не испуњава техничке и друге услове прописане овим и другим законом,
- р) забрани складиштење, третман или одлагање отпада ван постројења за управљање отпадом које има дозволу,
- с) нареди лицу које врши сакупљање, односно транспорт отпада, да отпад сакупља од произвођача или власника и да га транспортује до постројења које има дозволу за управљање отпадом, односно до центра за сакупљање, трансфер станице или постројења за третман или одлагање,
- т) нареди лицу, које врши сакупљање и/или транспорт отпада, да обезбиједи одвојен превоз различитих врста отпада, нарочито опасног отпада,
- ћ) забрани сакупљање и/или транспорт опасног отпада са другим отпадом,
- у) забрани утовар и транспорт отпада ако се не обавља у затвореном возилу, контејнеру или на други одговарајући начин који онемогућава расипање или испадање отпада приликом транспорта, утовара или истовара,
- ф) нареди превознику отпада да, у случају загађења насталог током транспорта, изврши чишћење и довођење загађеног подручја у задовољавајуће стање,
- х) забрани транспорт опасног отпада без прописане документације,
- ц) забрани складиштење отпада на мјестима која нису технички опремљена за привремено чување отпада и/или немају дозволу за складиштење, као и ако је истекао прописани период складиштења,
- ч) забрани третман отпада супротно условима у издатој дозволи,
- џ) забрани рад постројења и коришћење опреме за третман отпада за које није добијена дозвола,
- ш) забрани рад мобилног постројења за третман отпада које нема одобрење за локацију, односно дозволу,
- аа) нареди одвојено сакупљање, складиштење и третман секундарних сировина,

- аб) забрани физичко-хемијски и хемијски третман отпада који се врши супротно одредбама овог закона,
- ав) забрани биолошки третман отпада супротно условима у издатој дозволи,
- аг) забрани термички третман отпада супротно условима у издатој дозволи,
- ад) забрани рад депоније која не испуњава прописане техничке, технолошке и друге услове и захтјеве,
- ађ) забрани одлагање отпада који није претходно подвргнут третману и одлагање опасног отпада са другим врстама отпада на истој локацији, односно депонији,
- ае) забрани мијешање комуналног отпада са опасним отпадом,
- аж) забрани одлагање комуналног отпада супротно закону и условима у издатој дозволи,
- аз) нареди селекцију ради рециклаже и сакупљање опасног отпада из домаћинства,
- аи) забрани сакупљање, складиштење, транспорт, третман и одлагање опасног отпада који није обиљежен и упакован на начин којим се обезбјеђује минималан утицај на здравље људи и животну средину,
- ај) забрани мијешање различитих врста опасног отпада, осим под надзором квалификованог лица и у поступку третмана опасног отпада,
- ак) забрани одлагање опасног отпада без претходног третмана којим се значајно смањују опасне компоненте и њихова својства, маса и запремина,
- ал) забрани разблаживање опасног отпада ради испуштања у животну средину,
- аљ) забрани кретање отпада без документа о кретању отпада, односно документа о кретању опасног отпада,
- ам) забрани сваку радњу или акт којим се управља посебним токовима отпада супротно овом закону,
- ан) нареди произвођачу и увознику, односно власнику отпада примјену или извршење посебних мјера управљања токовима отпада прописаних овим законом,
- ањ) забрани сакупљање и транспорт отпада изван територије за коју је издата дозвола,
- ао) забрани увоз, извоз и транзит отпада који се обавља супротно одредбама овог и другог закона,
- ап) нареди лицу које има дозволу за управљање отпадом, примјену и спровођење мјера прописаних за случај удеса,

ар) нареди лицу које има дозволу за управљање отпадом достављање одговарајућих података и извјештаја у складу са овим законом,

ас) забрани сваку радњу или акт противан одредбама овог закона и

ат) нареди извршење других прописаних обавеза у одређеном року.

(2) Ако инспектор у вршењу послова из члана 90. овог закона утврди да су повријеђене одредбе закона којим се уређује превоз и транспорт, заштита здравља људи и животиња, промет лијекова и/или других закона, дужан је да о томе, без одгађања, обавијести другог надлежног инспектора.

(3) У вршењу инспекцијских послова инспектор може привремено одузети предмете, опрему или уређаје чија употреба није дозвољена или који су настали, односно којима су извршене недозвољене радње.

(4) У случајевима када инспектор утврди такве повреде закона за које су истовремено прописане и надлежности других инспекцијских органа, обавезан је да, без одгађања, обавијести министра да би се заједнички извршио надзор и предузеле одговарајуће мјере.

(5) У вршењу надзора над примјеном мјера и поступака управљања отпадом инспектор има и овлашћења и дужности утврђене другим прописима.

ХIII - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 92

(1) Новчаном казном од 4.000 КМ до 20.000 КМ казниће се правно лице ако:

а) обавља послове без плана управљања отпадом или не врши његово ажурирање у прописаном року супротно члану 31. овог закона,

б) не прибави дозволу за третман отпада и послове третмана отпада не обавља у складу са дозволом, не објави листу отпада за чији третман има дозволу, не обезбјеђује отпад и не заштити га од расипања и цурења или у случају удеса без одгађања не обавијести надлежни орган, у складу са чланом 34. т. б), в), д) и ђ) овог закона,

в) не прибави дозволу за одлагање отпада и отпад не одлаже у складу са том дозволом, не обезбиједи спровођење прописаних мјера којима се обезбјеђује заштита животне средине, ако не обезбиједи рекултивацију депоније и надзор над депонијом последице њеног затварања у периоду од најмање 30 година или у случају удеса на депонији без одгађања не обавијести надлежни орган, у складу са чланом 35. став 1. т. б), в), г) и д) овог закона,

г) на депонију прими отпад који не испуњава услове о одлагању отпада прописане дозволом супротно члану 35. став 2. овог закона или ако о одбијању прихватања не обавијести надлежни орган у складу са чланом 35. ст. 2. и 3. овог закона,

д) гради постројење или обавља дјелатност у постројењу за управљање отпадом које нема дозволу за обављање тих дјелатности, супротно члану 38. ст. 1. и 2. овог закона,

ђ) складишти отпад на мјестима која нису технички опремљена за привремено чување отпада на локацији произвођача или власника отпада, у центрима за сакупљање, трансфер станицама и другим локацијама или по истеку прописаног рока за привремено складиштење супротно члану 41. овог закона,

е) третман отпада обавља супротно одредбама овог закона или за мобилно постројење за третман отпада не прибави дозволу, односно одобрење за локацију коју издаје јединица локалне самоуправе у складу са чланом 42. ст. 1, 3. и 4. овог закона,

ж) врши физичко-хемијски третман отпада супротно условима прописаним чланом 44. овог закона,

з) врши биолошки третман отпада супротно условима прописаним чланом 45. овог закона,

и) врши термички третман отпада супротно условима прописаним чланом 46. овог закона,

ј) врши одлагање отпада на локацији која не испуњава техничке, технолошке и друге прописане услове, односно супротно условима утврђеним у дозволи или без претходног третмана или одлаже опасан отпад заједно са другим врстама отпада, супротно члану 47. ст. 2, 4. и 6. овог закона,

к) приликом сакупљања, разврставања, складиштења, транспорта, поновног искоришћења и одлагања опасан отпад не упакује и обилежи на одговарајући начин прописан чланом 49. ст. 2. и 3. овог закона,

л) мијеша различите категорије опасног отпада, осим у случају када је то дозвољено, одлаже опасан отпад без претходног третмана или врши разблаживање опасног отпада ради његовог испуштања у животну средину супротно члану 49. ст. 4, 5. и 6. овог закона,

љ) обавља управљање отпадом без дозволе супротно чл. 63е. и 64. овог закона,

м) врши увоз, извоз или транзит отпада супротно условима и начину прописаним у чл. 75. и 76. овог закона и

н) не плати накнаду у складу са чл. 63. и 63ж. овог закона.

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 2.000 КМ до 4.000 КМ.

(3) Новчаном казном од 4.000 КМ до 20.000 КМ казниће се за прекршај из става 1. овог члана страном правно лице ако има представништво на територији Републике и/или ако је прекршај учињен на територији Републике његовим превозним средством.

(4) Новчаном казном од 2.000 КМ до 4.000 КМ казниће се за прекршај из става 1. овог члана и одговорно лице у страном правном лицу.

Члан 93

За прекршај из члана 92. овог закона могу се изрећи и слједеће заштитне мјере за период који није краћи од 30 дана нити дужи од шест мјесеци:

- а) забрана правном лицу да се бави одређеном привредном дјелатношћу и
- б) забрана одговорном лицу да врши одређене дужности.

Члан 94

(1) Новчаном казном од 2.000 КМ до 15.000 КМ казниће се за прекршај правно лице ако:

- а) не класификује отпад, односно не изврши испитивање отпада у складу са чланом 14. ст. 4. и 5. овог закона,
- б) не изврши преузимање сопствених производа који послије употребе постају опасан отпад, без накнаде трошкова, односно ако ту обавезу не пренесе на друго правно лице у складу са чланом 30. ст. 2. и 3. овог закона,
- в) поступа супротно члану 31. став 1. овог закона,
- г) обавља транспорт отпада супротно члану 33. овог закона,
- д) не води прописане евиденције као одговорно лице на депонији или не одреди квалификовано лице одговорно за стручни рад у постројењу, односно на депонији у складу са чланом 34. т. е) и ж) и чланом 35. став 1. т. њ) и е) овог закона,
- ђ) сакупљање и транспорт отпада не врши у складу са чланом 40. овог закона,
- е) поступа са комуналним отпадом супротно члану 48. овог закона,
- ж) не поседује документ о кретању отпада у складу са чланом 50. ст. 1. до 5. овог закона,
- з) не посједује документ о кретању опасног отпада у складу са чланом 51. ст. 1. до 6. овог закона,
- и) управља посебним токовима отпада супротно одредбама чл. 52. до 63з. овог закона,
- ј) сакупља и транспортује отпада супротно члану 74. овог закона,
- к) не води, не доставља и не чува одговарајуће податке и извјештаје у складу са чланом 80. ст. 1, 2. и 4. овог закона и

л) не води и не чува дневну евиденцију о количини и врсти произведених и увезених производа, односно не доставља извјештај Фонду у складу са чланом 84. став 3. овог закона.

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 1.000 КМ до 2.000 КМ.

(3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се предузетник новчаном казном од 2.000 КМ до 10.000 КМ.

(4) Новчаном казном од 500 КМ до 1.000 КМ казниће се за прекршај одговорно лице у јединици локалне самоуправе, ималац јавних овлашћења, односно овлашћено правно лице ако не обезбиједи и не спроводи управљање отпадом на територији јединице локалне самоуправе под условима и на начин утврђеним законом, Стратегијом и споразумом јединица локалне самоуправе у складу са чланом 27. овог закона.

Члан 95

За прекршај из члана 94. овог закона може се уз казну изрећи и заштитна мјера одузимања предмета који су употријебљени или намијењени за извршење прекршаја, односно који су настали извршењем прекршаја.

XIV - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 96

(1) Влада ће, на приједлог Министарства, у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона донијети:

а) пропис из члана 46. став 7. овог закона,

б) пропис из члана 47. став 7. овог закона,

в) пропис из члана 75. став 11. овог закона,

г) пропис из члана 76. став 11. овог закона,

д) пропис из члана 84. став 5. овог закона.

(2) Влада ће, на приједлог Министарства, у року од три мјесеца од дана ступања на снагу овог закона донијети пропис из члана 63з. овог закона:

а) пропис из члана 63в. овог закона и

б) пропис из члана 63з. овог закона.

Члан 97

(1) Министар ће у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона донијети:

- а) пропис из члана 14. став 6. овог закона,
- б) пропис из члана 42. став 5. овог закона,
- в) пропис из члана 43. став 5. овог закона,
- г) пропис из члана 47. став 8. овог закона,
- д) пропис из члана 49. став 7. овог закона,
- ђ) пропис из члана 50. став 6. овог закона,
- е) пропис из члана 51. став 9. овог закона,
- ж) пропис из члана 52. став 9. овог закона,
- з) пропис из члана 53. став 8. овог закона,
- и) пропис из члана 54. став 3. овог закона,
- ј) пропис из члана 55. став 10. овог закона,
- к) пропис из члана 56. став 5. овог закона,
- л) пропис из члана 57. став 10. овог закона,
- љ) пропис из члана 58. став 4. овог закона,
- м) пропис из члана 59. став 4. овог закона,
- н) пропис из члана 60. став 8. овог закона,
- њ) пропис из члана 62. став 5. овог закона,
- о) пропис из члана 66. став 6. овог закона,
- п) пропис из члана 68. став 5. овог закона,
- р) пропис из члана 76. став 10. овог закона,
- с) пропис из члана 79. став 5. овог закона,
- т) пропис из члана 80. став 8. овог закона и
- ћ) пропис из члана 81. став 4. овог закона.

(2) Министар у сарадњи са министром надлежним за послове здравља ће у року од двије године од дана ступања на снагу овог закона донијети пропис из члана 61. став 4. овог закона.

Члан 98

Правна и физичка лица ускладиће своје пословање са одредбама овог закона у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона, осим ако овим законом није друкчије одређено.

Члан 99

(1) Одговорна лица постојећих депонија комуналног отпада на чијем подручју нису успостављене заједничке депоније за одлагање отпада и које нису изграђене у складу са овим законом, као и одговорна лица већ успостављених заједничких депонија за одлагање отпада које нису изграђене у складу са овим законом, дужна су да до 31. децембра 2021. године доставе Министарству на разматрање Програм мјера са динамиком прилагођавања рада депоније (у даљем тексту: Програм мјера) у складу са овим законом и прописом којим се уређују поступак одобравања и садржај Програма мјера, као и минималне услове који морају бити испуњени за рад депоније.

(2) Рок за прилагођавање рада депонија из става 1. овог члана је 31. децембар 2026. године.

(3) У случају да одговорно лице из става 1. овог члана не достави Програм мјера у прописаном року или ако министар не одобри достављени Програм мјера, инспектор ће забранити рад депоније у складу са чланом 91. овог закона.

Члан 100

(1) Јединица локалне самоуправе дужна је да:

а) у року од годину дана од дана ступања на снагу прописа из члана 47. став 8. овог закона, изradi попис неуређених депонија на свом подручју које не испуњавају услове из овог закона,

б) у року од двије године од дана ступања на снагу овог закона изradi пројекте санације и рекултивације неуређених депонија, на које сагласност даје Министарство и

в) у року од годину дана од дана ступања на снагу прописа из члана 47. став 7. овог закона, у споразуму са једном или више јединица локалне самоуправе из члана 27. овог закона одреди локацију за изградњу и рад постројења за складиштење, третман или одлагање отпада на свом подручју.

(2) Попис неуређених депонија садржи податке о локацији, просторним и геометријским карактеристикама, врстама и количинама одложеног отпада, рокове њихове санације и

рекултивације, као и друге податке од значаја за утврђивање и спровођење пројеката из става 1. тачка б) овог члана.

Члан 101

(1) Двије или више јединица локалне самоуправе дужне су да у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона закључе споразум о заједничком обезбјеђивању и спровођењу управљања отпадом.

(2) Заједничке депоније за одлагање отпада које су основане у складу са раније важећим прописима дужне су да ускладе своје оснивачке акте са одредбама овог закона у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу истог.

Члан 102

До доношења подзаконских аката из чл. 96. и 97. овог закона примјењиваће се подзаконски акти донесени на основу Закона о управљању отпадом ("Службени гласник Републике Српске", бр. 53/02 и 65/08), уколико нису у супротности са овим законом.

Члан 103

Сви поступци који су започети у складу са одредбама Закона о управљању отпадом ("Службени гласник Републике Српске", бр. 53/02 и 65/08) до ступања на снагу овог закона, окончаће се у складу са одредбама раније важећег закона и подзаконских аката донесених на основу њега.

Члан 103а

Обрачунски период из члана 63г. овог закона почиње тећи од првог дана у мјесецу након мјесеца у којем овај закон ступа на снагу.

Члан 104

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о управљању отпадом ("Службени гласник Републике Српске", бр. 53/02 и 65/08).

Члан 105

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

ПРИЛОГ 1.

Коефицијент евидентирајуће накнаде	Вриједност коефицијената изражена у конвертибилним маркама за један килограм амбалаже [КМ/kg] за календар-ску годину
К _e	0,002
Коефицијенти накнаде за поновно искоришћење и рециклажу по врстама амбалаже	Вриједност коефицијената изражена у конвертибилним маркама за један килограм амбалаже [КМ/kg] за календар-ску годину
К _R стакло	0,34
К _R метал	0,25
К _R папир	0,34
К _R пластика	0,50
К _R дрво	0,20
К _R вишеслојни и остали материјал	0,50
К _R амбалажа која садржи остатке опасних супстанци и/или је контаминирана опасним супстанцама	4,25

Коефицијент евидентирајуће накнаде (К_e).

Коефицијенти накнаде за поновно искоришћење и рециклажу по врстама амбалаже (К_{Ri});

(индекс “i” је врста амбалажног отпада, а може да буде: стакло или метал или папир/картон или пластика или дрво).

ПРИЛОГ 2.

ОПШТИ ЦИЉ	
Поново искористити и рециклирати (%)	3 5

СПЕЦИФИЧНИ ЦИЉЕВИ	
Врста амбалажног материјала	Минимална количина амбалажног материјала коју треба рециклирати (%)
Стакло	1 0
Метал	1 2
Папир	3 4
Пластика	2 0
Дрво	1 2